Walt Disney's Donald Duck

No. 33 - 19 AUG. 1961
35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

EEN VROLIJK WEEKBLAD

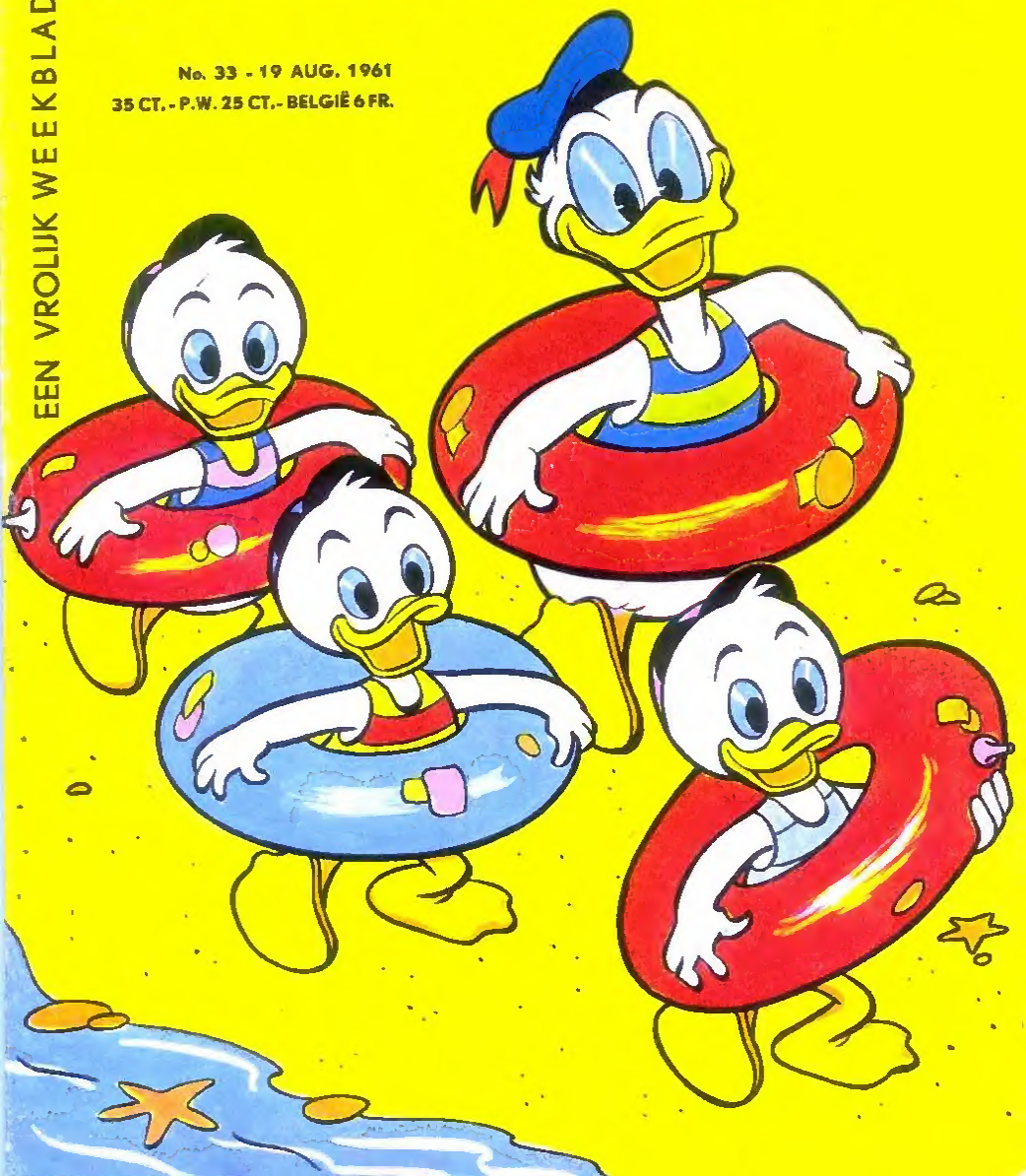

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

OOM DONALDS BRIEVENBUS

AARTJE BAX, GROENLO. Je moet de hartelijke groeten hebben van Kwik, Kwek en Kwak, Aartje. Ze zeiden dat ze acht niet zo ondeugend zijn als ik jullie altijd vertel, maar dat moet je met een korreltje zout nemen!

MATTI WEERD, NIEUWE TONGE. Hoe vond je het in de Efteling? Hebben jullie er een plezierige dag gehad? Er zijn beel wat dingen te zien daar, hè?

OANIE V. O. SLUYS, SOMMELSDIJK. Ik ben zo benieuwd, of je in september voor jeugdgroep B zult slagen! Je bent er zeker wel bard voor aan 't werk, hè? Ik wens je nu el veel succes!

ARTHUR GOULOOZE, A'DAM. Een verhaaltje van je kan ik echt niet in de Donald zetten, Arthur. Als ik 't deed, zouden er zoveel verhaaltjes en gedichten en tekeningen van andere kinderen komen, dat ik aan alle Ducks van dit jaar nog niet genoeg had om ze te plaatsen!

LIDY RIETMAN, ENSCHEDE. Ik weet 't, Lidy, het is béél vervelend dat Oom Dagobert zo gierig is, maar er is nu eenmaal niets aan te doen. Je moet maar zo denken: bstar een gierige Oom Dagobert dan helemaal géén Oom Dagobert!

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt naar: **Oonald Duck**, Postbus 792, A'dam, of als je in België woont naar: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Linksboven zet je Oom Donalds Brievenbus, en achterop je naam en adres. Tot schrijfs maar weer!

René Roest is zeven jaar en moet nog een tijd in bet ziekenhuis blijven. Zijn adres is: Emma Kinderziekenhuis, Zaal 5-6, Sarphatistraat 104, Amsterdam.

Marian Vorsteveld is vijf jaar oud en zij ligt in de St. Maartenskliniek, Maria Paviljoen, kamer 29, Nijmegen.

Johan van Bakel is veertien jaar, ligt el een half jaar in het ziekenhuis en mag voorlopig nog niet naar huis. Zijn adres is: St. Jozefziekenhuis, kamer 56, Veghel (N.B.).

Elsje Valtman is elf jaar. Zij ligt al jaren in bet ziekenhuis. Haar adres is: Gooïs Kinderziekenhuis, Zaal 5, Afdeling Polio, Huizen (Post Bussum).

Zullen we ze 'ns gauw een kaart gaan sturen? Ik reken op jullie!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 33

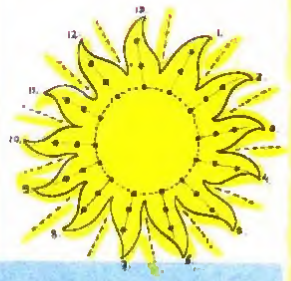

Ven buiten naar binnen invullen: 1. vaartuig van Noach; 2. paling; 3. tegenovergestelde van droog; 4. hiermee schrijf je; 5. zonder moed; 6. zo noem je het alfabet ook wel eens; 7. dier dat voor ons dagelijks altje zorgt; 8. zeer lage zangstem; 9. inwoner van Ierland; 10. rand van de mond; 11. kledingstuk; 12. voorwaarde; 13. kever.

Als je de juiste woorden hebt ingevuld, vormen de letters aan de buitenkant van 1 naar 13 de naam van iets dat je vaak op schuttingen ziet.

Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 24 augustus, als je in Nederland woont aan **Donald Ouck**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont, aan **Donald Ouck**, Postbus 2, Antwerpen 19.

Vermeld duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 33".

Veel succes!

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag nummer 26:

1e prijs: Ina v. d. Voorde, **Vlissingen.**

2e prijs: Anne-Marie Linden, **Oen Ham.**

3e t/m 12e prijs: G. Snijdelaar, **Hoogeveen;** R. Jansen, **Dieren;** B. de Gooijer, **Weesp;** H. Hindriks, **Zaltbommel;** L. de Ridder, **Utrecht;** R. Amsing, **IJmuiden;** J. Timmers, **Zandvoort;** H. Kruijthof, **Leeuwarden;** Peter Uittenbogaard, **'s Gravenmoer;** R. Heil, **Amsterdam.**

13e t/m 22e prijs: R. Broekman, **Alkmaar;** G. German, **Emmen;** A. Jansen, **Leerdam;** A. de Regt, **Nw.-Lekkerland;** Rini Deen, **Maastricht;** Jan Groen, **Waarland;** R. Andriga, **Ootmarsum;** Roy Margadent, **Soesterberg;** A. Hop, **Santpoort;** R. de Witte, **Kraggenburg.**

De oplossing van prijsvraag no. 31 luidt: **KAFT.**

PRIJZEN

Beste prijs: Een Kodak Starlet fotoroestel, winkelwaarde f 23,50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

KNABBEL zeg er bezorgd uit. „Ik weet wel dat het nog lang geen winter is," zei bij, maar ik ben niet ven plan, dezelfde narigheid te ondergaan als vorig jaar!"

„Narigheid?" vroag Babbel verbaasd. „Wat was er dan?"

„Ben je dan nú el vergeten, hoe koud we het in ons holletje hebben gehad en dat we bijna bevroren zijn?" — „Da's waar ook, ja. Maar wat wil je er aen doen? We kunnen geen holletje in de grond gaan maken, dat is veel te gevaarlijk!"

„Dat weet ik. We zullen er iets enders op moeten zien te vinden.... Wacht 'ns, ik heb bet! Meneer Beer is een nieuwe schuur aen 't bouwen, van bakstenen. Kom mee!" En hij rende weg. Babbel, die 't niet begreep, achter hem aen.

Meneer Beer stond rustig te metselen, toen hij opeens uit de struiken twee kleine figuurtjes zag komen, die op een veilige afstend bieven staan. „Sufferd!" hoorde hij 't ene figuurtje roepan. „Zie je niet dat je het helemaal verkeerd doet?"

Nu kun je een beleboel tegen menear Beer zeggen, maar je moet niet gaan roepen dat hij een sufferd is, want dan wordt-ie geweldig kwaad. Woedend greap hij een paar stenen en gooide die naar 't schreeuwerdje, dat lachend opzij sprong. Nog meer stenen volgden en toen verdwenen de twee figuurtjes weer in het bos... mèt de stenen, die ze één voor één wegsleepten. Toen menear Beer in de gaten had, dat ze hem te pakken genomen hadden en er met zijn stenen vandoor gingen, rende hij er naar toe, maar van de twee boosdoeners en de stenen was geen spoor meer te vinden.

„Zo," zei Knabbel even later opgewekt, „als bet nu koud begint te worden, kunnen we een huisje van stenen bouwen. Dat is heerlijk warm en nog veilig ook, veiliger zelfs dan ons holletje in de boom!"

OOM OONALO

Walt Disney's
Donald Duck

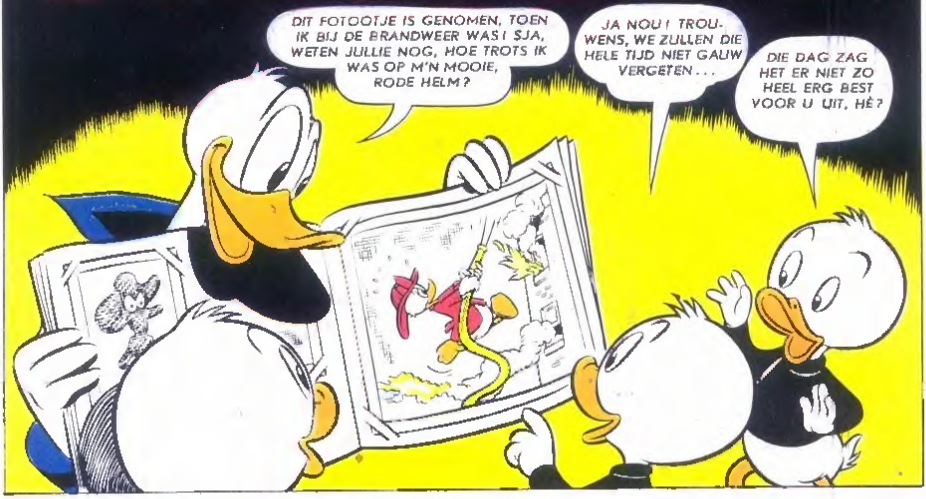

EN HET WAS OM TE HUILEN. JE SPEELDE HET KLAAR, OVERAL WATER OP EN IN TE KRIJGEN, BEHALVE OP HET VUUR . . .

JE HEBT IEDEREEN VAN DE SOKKEN GESPOTEN, OOK DE BURGEMEESTER, DIE EVEN WAS KOMEN KIJKEN . . .

NOG ÉÉN KEER ZOIETS EN DAN KOST HET MIJ M'N BAANTJE ALS COMMANDANT, DONALD!
OM DIE ZWARE BRANDSLANGEN IN BEDWANG TE KUNNEN HOUDEN, MOET JE EEN GESPIERDE KEREL ZIJN!

Z-ZOU U ME N-NOG ÉÉN KLEIN KANSJE WILLEN GEVEN, BAAS? IK... IK ZAL U LATEN ZIEN DAT IK ZELFS DE ZWAARSTE BRANDSLANG IN BEDWANG KAN HOUDEN!

MAG IK HET U LATEN ZIEN? STRAKS? METEEN NA HET MIDDAGETEN ACHTER DE KAZERNE?
NOU, GOED, DONALD, EERLIJK GEZEGD GELOOF IK DAT HET TIJDVERSPILLEN IS!

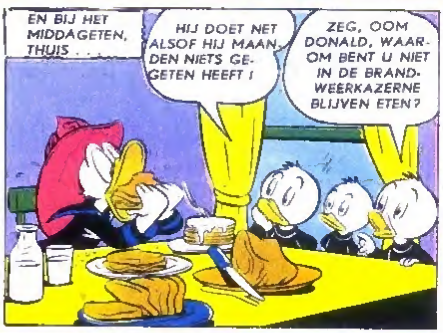
EN BIJ HET MIDDAGETEN, THUIS . . .
HIJ DOET NET ALSOF HIJ MAANDEN NIETS GEGETEN HEEFT!
ZEG, OOM DONALD, WAAROM BENT U NIET IN DE BRANDWEERKAZERNE BLIJVEN ETEN?

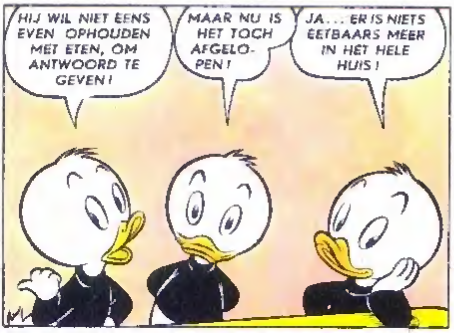
HIJ WIL NIET EENS EVEN OPHOUDEN MET ETEN, OM ANTWOORD TE GEVEN!
MAAR NU IS HET TOCH AFGELOPEN!
JA... ER IS NIETS EETBAARS MEER IN HET HELE HUIS!

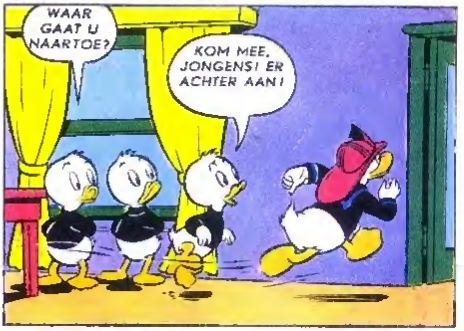
WAAR GAAT U NAARTOE?
KOM MEE, JONGENS! ER ACHTER AAN!

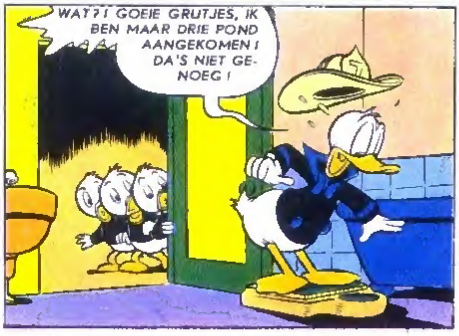
WAT?! GOEIE GRUTJES, IK BEN MAAR DRIE POND AANGEKOMEN! DA'S NIET GENOEG!

DONALD ZIET ER GEEN GAT MEER IN EN VERTELT DAN AAN DE JONGENS, WAAROM HIJ ZOVEEL HEEFT GEGETEN...
...ALS IK OM ÉÉN UUR NIET ZWAAR GENOEG BEN OM ZO'N BRANDSLANG IN BEDWANG TE KUNNEN HOUDEN, VLIEG IK ER UIT! DAN BEN IK M'N BAANTJE KWIJT!

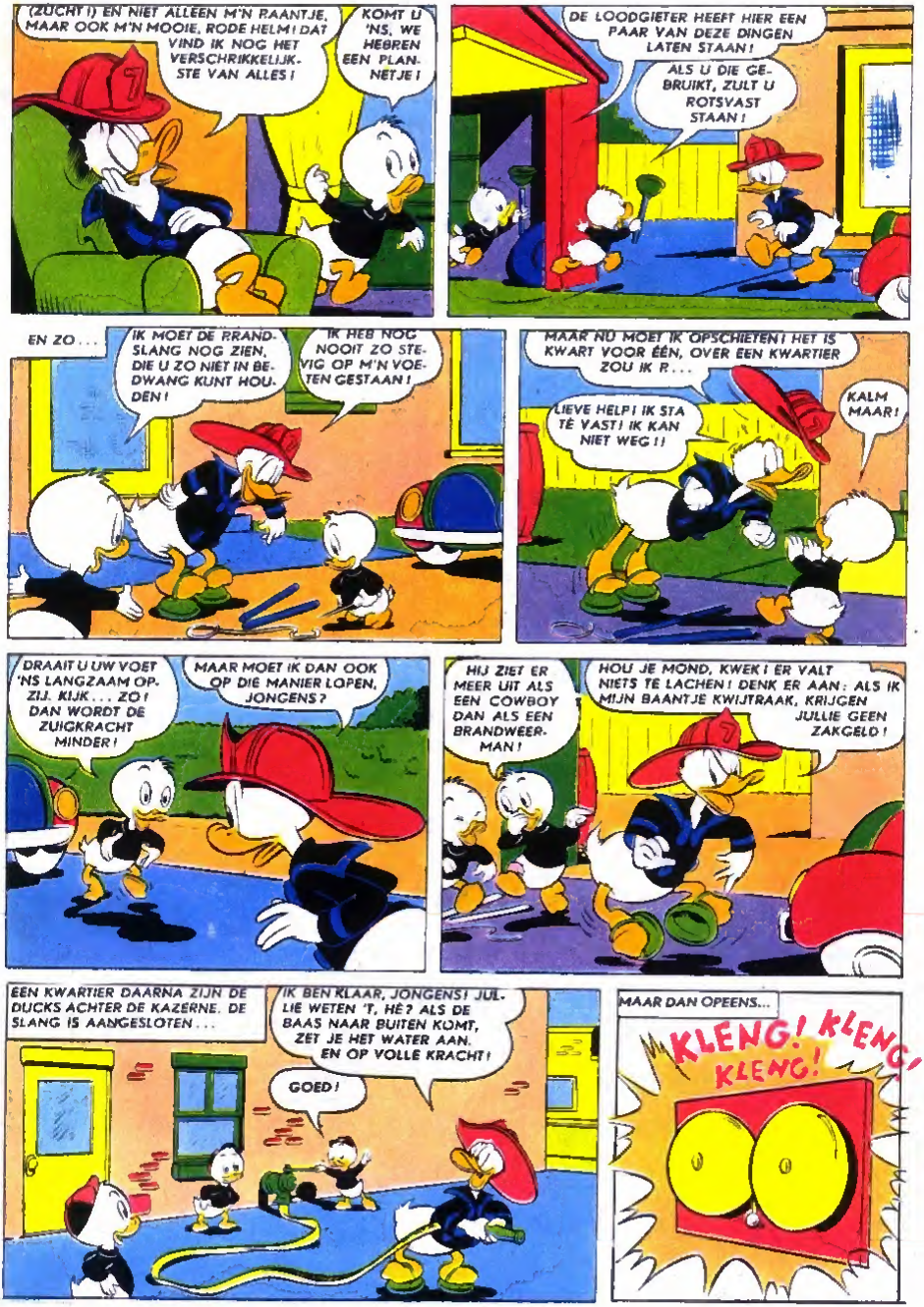
(ZUCHT!) EN NIET ALLEEN M'N BAANTJE, MAAR OOK M'N MOOIE, RODE HELM! DAT VIND IK NOG HET VERSCHRIKKELIJKSTE VAN ALLES!
KOMT U 'NS, WE HEBBEN EEN PLANNETJE!
DE LOODGIETER HEEFT HIER EEN PAAR VAN DEZE DINGEN LATEN STAAN!
ALS U DIE GEBRUIKT, ZULT U ROTSVAST STAAN!
EN ZO...
IK MOET DE BRANDSLANG NOG ZIEN, DIE U ZO NIET IN BEDWANG KUNT HOUDEN!
IK HEB NOG NOOIT ZO STEVIG OP M'N VOETEN GESTAAN!
MAAR NU MOET IK OPSCHIETEN! HET IS KWART VOOR ÉÉN, OVER EEN KWARTIER ZOU IK R...
LIEVE HELP! IK STA TE VAST! IK KAN NIET WEG!!
KALM MAAR!
DRAAIT U UW VOET 'NS LANGZAAM OP. ZIJ. KIJK... ZO! DAN WORDT DE ZUIGKRACHT MINDER!
MAAR MOET IK DAN OOK OP DIE MANIER LOPEN, JONGENS?
HIJ ZIET ER MEER UIT ALS EEN COWBOY DAN ALS EEN BRANDWEERMAN!
HOU JE MOND, KWEK! ER VALT NIETS TE LACHEN! DENK ER AAN: ALS IK MIJN BAANTJE KWIJTRAAK, KRIJGEN JULLIE GEEN ZAKGELD!
EEN KWARTIER DAARNA ZIJN DE DUCKS ACHTER DE KAZERNE. DE SLANG IS AANGESLOTEN...
IK BEN KLAAR, JONGENS! JULLIE WETEN 'T, HÈ? ALS DE BAAS NAAR BUITEN KOMT, ZET JE HET WATER AAN. EN OP VOLLE KRACHT!
GOED!
MAAR DAN OPEENS...
KLENG! KLENG! KLENG!

ALARM! ER IS BRAND! DAT KOMT NOG 'NS PRACHTIG VAN PAS, ZEG! NU KAN IK ÉCHT LATEN ZIEN WAT IK WAARD BEN!
GOEIE GRUT-JES! IK KAN NIET ERG HARD VOOR-UIT KOMEN MET DIE DINGEN AAN M'N VOETEN!
PROBEERT U 'NS OP UW TENEN TE LOPEN!
I-I-I-IIE
I-I-I-IIE
HÉ! STOP! WACHT EVEN-TJES OP MIJ!
ZOEF!
NOU ZIT ER WAT VOOR ME OP, JON-JENS. ALS DE BAAS ZIET, DAT IK DE BRANDWEERWAGEN GEMIST HEB, ONT-SLAAT HIJ ME ZEKER! DIT IS HET ERGSTE WAT ME KON OVERKOMEN!
ASJEBLIEFT. DIE HEB IK NIET MEER NODIG. HET IS AFGELOPEN MET ME.
WE ZULLEN EVEN LANGS DE BRAND RIJDEN, OM M'N HELM AAN DE CHEF TE GEVEN. DAT GAAT ME NOG HET MEEST AAN 'T HART... M'N MOOIE, RODE HELM. IK KAN ME NIET VOORSTELLEN, DAT IK 'M NOOIT MEER ZAL DRAGEN.
MOET U ZIEN, OOM DONALD! DE BRAND IS IN HET NIEUWE GEBOUW VAN HET DUCKSTADSE DAGBLAD!
DAAR HELEMAAL BOVEN!
DE LADDER KAN NIET VERDER UITGESCHO-VEN WORDEN, BAAS, EN VAN HIERUIT KAN IK HET WATER NIET OP HET VUUR KRIJGEN!
WAT?!

HOORT U DAT, OOM DONALD? DIT IS UW KANS! U MOET DEZE DINGEN WEER AAN DOEN, MET EEN BRANDSLANG TEGEN DE MUUR OP KLIMMEN EN HET VUUR BLUSSEN!
JA!!

ZEG, HÉ! WAT BEN JE DAAR NU WEER AAN 'T DOEN DONALD?
LAAT ME NOU MAAR, BAAS! ALS IK BOVEN BEN, MOET DE KRAAN OPENGEDRAAID WORDEN!

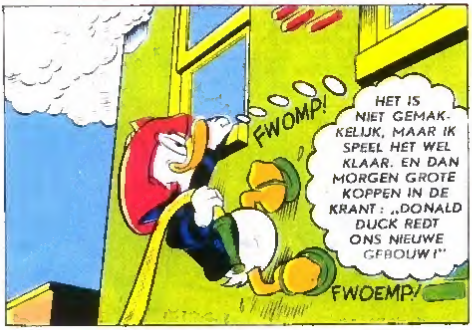
FWOMP!
HET IS NIET GEMAKKELIJK, MAAR IK SPEEL HET WEL KLAAR. EN DAN MORGEN GROTE KOPPEN IN DE KRANT: „DONALD DUCK REDT ONS NIEUWE GEBOUW!"
FWOEMP!

ZETTEN JULLIE NU DE KRAAN MAAR OPEN!

GOEIE GRUTJES! DOOR DE HITTE VAN DE MUREN VERLIEZEN DIE NAPPEN HUN ZUIGKRACHT! NOG EVENTJES MAAR EN... IK GA VALLEN!

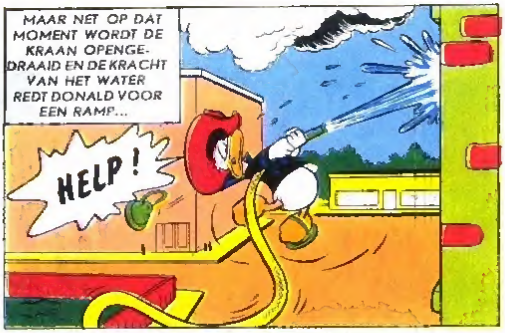
MAAR NET OP DAT MOMENT WORDT DE KRAAN OPENGEDRAAID EN DE KRACHT VAN HET WATER REDT DONALD VOOR EEN RAMP...
HELP!

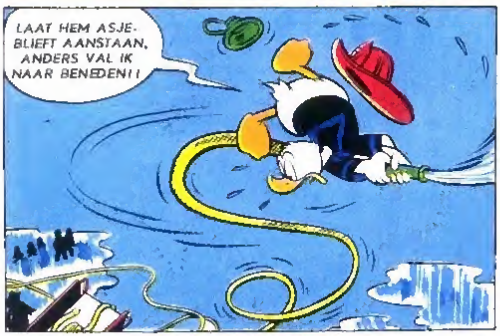
LAAT HEM ASJEBLIEFT AANSTAAN, ANDERS VAL IK NAAR BENEDEN!!

ALLES WORDT NAT... OVERAL KOMT WATER OP, ALLEEN NIET OP HET VUUR!
DONALD! RICHT DE STRAAL OP HET VUUR!!!
KLIK!

HET GAAT NIET, BAAS. IK KAN DE SLANG NIET IN BEDWANG HOUDEN IK KOM OMLAAG!
M'N PLANNETJE SCHEEN TOCH NIET ZO BEST TE ZIJN.
HET WAS INDERDAAD NIET BEST! EN BOVENDIEN HEEFT EEN FOTOGRAAF EEN PLAATJE VAN JE GENOMEN, TOEN JE DAAR BOVEN BEZIG WAS ALLES TE BESPROEIEN, BEHALVE HET VUUR!
DE DUCKSTADSE BRANDWEER ZAL DOOR IEDEREEN UITGELACHEN WORDEN! JE HEBT BEST KANS DAT DIT MIJ M'N BAANTJE ALS COMMANDANT GAAT KOSTEN, OMDAT IK JOU IN DIENST HEB GENOMEN!
KALM NOU MAAR, BAAS...
ALS HET GEBOUW AFBRANDT, ZULLEN ZE DIE FOTO NIET EENS KUNNEN AFDRUKKEN! EN HET ZIET ER OP 'T OGENBLIK NAAR UIT, DAT HET ZAL AFBRANDEN!
GEEF HIER DIE HELM!
JE BENT ONTSLAGEN! OP STAANDE VOET!!
BAAS!
DE AUTOMATISCHE BRANDSPROEIERS OP DE BOVENSTE VERDIEPING ZIJN GAAN WERKEN! OVER EEN PAAR MINUTEN HEBBEN WE DE BRAND GEBLUST!
MOOI!
LIEVE HELP! NU KUNNEN ZE DIE STOMME FOTO VAN MIJ OOK NOG AFDRUKKEN! (ZUCHT!)
GEWOON PECH GEHAD OOM DONALD.
ALS DAT PLAATJE EENMAAL IN DE KRANT HEEFT GESTAAN, ZAL GEEN BRANDWEERCOMMANDANT ME OOIT IN DIENST NEMEN! EN DAT BETEKENT, DAT IK NOOIT MEER ZO'N MOOIE, RODE HELM ZAL DRAGEN! (SNIF!)

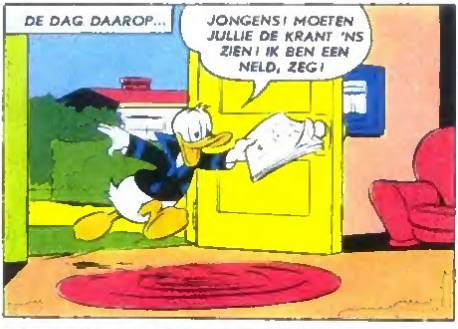
DE DAG DAAROP...
JONGENS! MOETEN JULLIE DE KRANT 'NS ZIEN! IK BEN EEN HELD, ZEG!

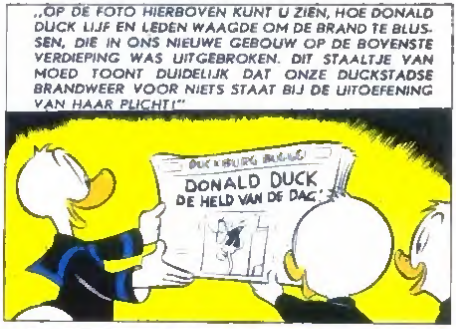
„OP DE FOTO HIERBOVEN KUNT U ZIEN, HOE DONALD DUCK LIJF EN LEDEN WAAGDE OM DE BRAND TE BLUSSEN, DIE IN ONS NIEUWE GEBOUW OP DE BOVENSTE VERDIEPING WAS UITGEBROKEN. DIT STAALTJE VAN MOED TOONT DUIDELIJK DAT ONZE DUCKSTADSE BRANDWEER VOOR NIETS STAAT BIJ DE UITOEFENING VAN HAAR PLICHT!"
DONALD DUCK
DE HELD VAN DE DAG!

WACHT MAAR 'NS TOT DE BAAS DIT LEEST! HA, REKEN MAAR DAT HIJ ME ONMIDDELLIJK WEER IN DIENST NEEMT!
TRING!

HALLO? JA, BAAS! HEBT U HET OCHTENDBLAD AL GELEZEN? EH... O, NATUURLIJK! OVER EEN PAAR MINUTEN BEN IK BIJ U, HOOR!

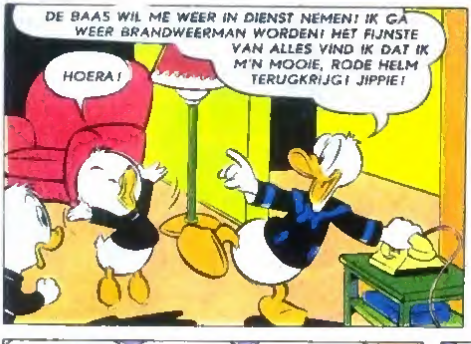
DE BAAS WIL ME WEER IN DIENST NEMEN! IK GA WEER BRANDWEERMAN WORDEN! HET FIJNSTE VAN ALLES VIND IK DAT IK M'N MOOIE, RODE HELM TERUGKRIJG! JIPPIE!
HOERA!

BOVENDIEN ZEI NIJ DAT IK ME NIET MEER BEZORGD HOEFDE TE MAKEN OVER M'N GEWICHT... VAN NU AF AAN, ZEI HIJ, HOEF IK NIET MEER MET BRANDSLANGEN OM TE GAAN!
WAT?
IBO

DAN HEEFT-IE EEN BETERE BAAN!
MISSCHIEN WEL ASSISTENT VAN DE BAAS!
MISSCHIEN WORDT-IE DAN ZELF NOG EENS BAAS!
BENG!

EN DAT ZOU DAN BETEKENEN: MEER GELD!
EN DAT BETEKENT WEER...
...DAT WIJ MEER ZAKGELD VAN HEM ZOUDEN KRIJGEN!

RENNEN, JONGENS! WE MOETEN ER NAAR TOE!
WE ZULLEN IN DE KAZERNE 'NS GAAN KIJKEN, WELK BAANTJE DE COMMANDANT AAN OOM DONALD HEEFT GEGEVEN!
JA, ALS WE DIT WETEN, KUNNEN WE ONGEVEER BEREKENEN, HOEVEEL HET ONS VOORTAAN IN ONS ZAKGELD GAAT SCHELEN! DAT KON WEL 'NS HEEL WAT ZIJN!
EVEN LATER...
OOM DONALD! HEBT U NU EEN EIGEN KANTOORTJE MET UW NAAM ER OP?!
JA JA!
DONALD DUCK
EN ...EH... WAT BENT U NU? ASSISTENT VAN DE BAAS?
NEE HOOR, IK BEN NOG EEN GEWONE BRANDWEERMAN!
EN DAT WIL IK BLIJVEN OOK! WANT ALS IK DAT NIET WAS, ZOU IK OOK NIET ZO'N MOOIE HELM MOGEN DRAGEN!
MAAR DE BAAS HAD TOCH TEGEN U GEZEGD, DAT U NIET MEER MET SLANGEN HOEFDE OM TE GAAN? EN DAT DOEN ALLE GEWONE BRANDWEERMANNEN...
NEE, NIET ALLEMAAL!
NIET DE BRANDWEERMAN DIE VOOR DE VERWARMING MOET ZORGEN! IK HOEF ALLEEN MAAR MET EEN SCHOP OM TE GAAN, JONGENS!
(SLIK!) DAT WORDT DAN DUS: NIET MÉÉR ZAKGELD!

dijes en dajes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

In Amsterdam kun ja op de Dam het bouwwerk zien, waarvan het middelste gedeelte op deze postzegel staat afgebeeld, 't Koninklijk Paleis. Ruim driehonderd jaar geleden werd dit machtige gebouw hier onder leiding van de bekende bouwmeester Jacob van Campen neergezet. Het rust — schrik niet — op 13659 palen, die stuk voor stuk in de grond geheid moesten worden. Het is dan ook niet te verwonderen, dat de bouw meer dan 15 jaar duurde.
Eerst werd het gebruikt als stadhuis, maar in 1808 liet Lodewijk Napoleon het inrichten als paleis. Later gaf Koning Willem I het weer terug aan de stad Amsterdam, maar als stadhuis heeft het nooit meer dienst gedaan. Wat bijna niemand weet, is dat je vanaf de Dam tegen de achterzijde van het gebouw aan kijkt. Oorspronkelijk was de andere kant met de brede, hoge stoep namelijk als voorzijde bedoeld!

VOETBAL-TOETERS EN BELLETJES

Heb je weleens een radioverslag gehoord of een televisie-uitzending gezien van een voetbalwedstrijd in Duitsland? Ja? Dan is 't je natuurlijk wel opgevallen, hoe de spelers er met toeters en bellen werden aangemoedigd. In Hamburg heeft men daar nu genoeg van. Het werd te bar. Horen en zien verging je en daarbij moest nog gevoetbald worden ook! Voortaan is het bij de Hamburgse sportvereniging verboden, om lawaai verwekkende instrumenten mee te brengen!

HAAIETANDEN ZOEKEN

Als je langs het strand loopt te zoeken naar mooie schelpen, moet je ook eens letten op die kleine, donkerzwarte, grillig gevormde driehoekige „steentjes". In werkelijkheid zijn het geen steentjes, maar tanden van haaien.
Heel ver weg in de oceaan moeten gedurende de laatste tijd stukken zeebodem bloot gespoeld zijn, waarin zich de overblijfselen van vissen bevonden, die zo'n tien miljoen jaren geleden geleefd hebben.
Speciaal het gebit van deze dieren is vrij gaaf gebleven al die tijd. Zo kan het gebeuren dat de tanden, waar heel lang geleden de haaien mee uitgerust waren, nu op onze stranden te vinden zijn. Je kunt er heel leuke armbandjes of kettinkjes van maken.

JEUGDIGE SCHATGRAVERS

Een gehoel van hout gebouwd restaurant, dat op een druk punt in Amsterdam stond, werd onlangs afgebroken. Slechts een dorre, open plek met alleen maar mul zand bleef over. Niemand keek er naar om tot een paar jongens dit plekje tot speelplaats kozen. Ze ontdekten toen dat er hier en daar centen, dubbeltjes en zelfs kwartjes in het zand te vinden waren. Het bleek dat in de loop der jaren menig muntstukje door de planken vloer van het restaurant gevallen was en in 't daaronder liggende zand was verdwenen.
Al gauw kwamen er toen van alle kanten jeugdige schatgravers, die met schoppen en schepjes in de grond gingen wroeten. Sommigen wisten wel een paar gulden bijeen te „graven", anderen vonden bijna alleen maar munten, die al lang niet meer geldig waren.

ZONDAGSE ZAKDOEKJES

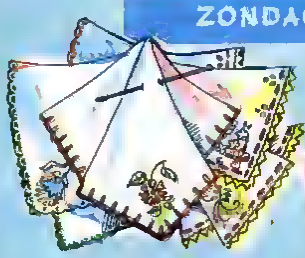

Voor één zakdoekje heb je een lapje dun katoen van twintig centimeter in het vierkant nodig.
De hele omtrek van dit lapje zoom je eerst met een fijn steekje om, waarna je een smal kantje langs het zoompje naait of het met een pastelkleurige zijde omhaakt.

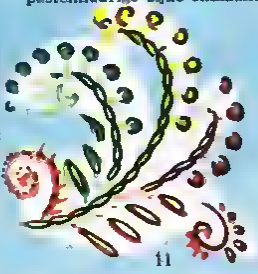

Met behulp van carbonpapier teken je één der borduurmotiefjes op een van de hoekjes van het zakdoekje.
Voor het borduren gebruik je zachte kleuren glanszijde, bijvoorbeeld lichtblauw, zalmkleur, roze, lila, of lichtgeel en zachtgroen.

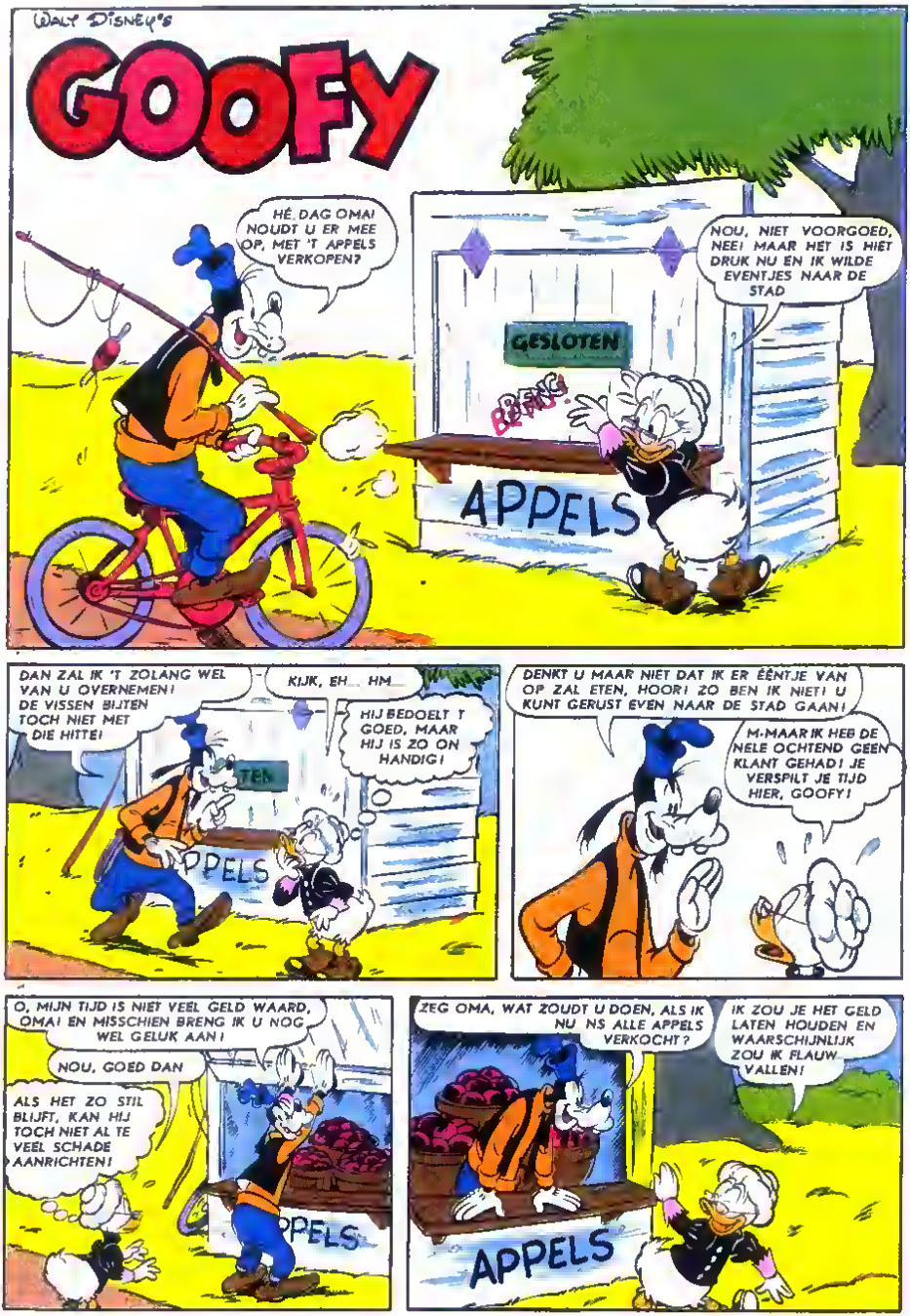
WALT DISNEY'S
GOOFY
HÉ, DAG OMA! NOUDT U ER MEE OP, MET 'T APPELS VERKOPEN?
NOU, NIET VOORGOED, NEE! MAAR HET IS HIET DRUK NU EN IK WILDE EVENTJES NAAR DE STAD
GESLOTEN
BRENG!
APPELS
DAN ZAL IK 'T ZOLANG WEL VAN U OVERNEMEN! DE VISSEN BIJTEN TOCH NIET MET DIE HITTE!
KIJK, EH... HM...
HIJ BEDOELT T GOED, MAAR HIJ IS ZO ON HANDIG!
DENKT U MAAR NIET DAT IK ER ÉÉNTJE VAN OP ZAL ETEN, HOOR! ZO BEN IK NIET! U KUNT GERUST EVEN NAAR DE STAD GAAN!
M-MAAR IK HEB DE HELE OCHTEND GEEN KLANT GEHAD! JE VERSPILT JE TIJD HIER, GOOFY!
O, MIJN TIJD IS NIET VEEL GELD WAARD, OMA! EN MISSCHIEN BRENG IK U NOG WEL GELUK AAN!
NOU, GOED DAN
ALS HET ZO STIL BLIJFT, KAN HIJ TOCH NIET AL TE VEEL SCHADE AANRICHTEN!
ZEG OMA, WAT ZOUDT U DOEN, ALS IK NU NS ALLE APPELS VERKOCHT?
IK ZOU JE HET GELD LATEN HOUDEN EN WAARSCHIJNLIJK ZOU IK FLAUW VALLEN!
APPELS

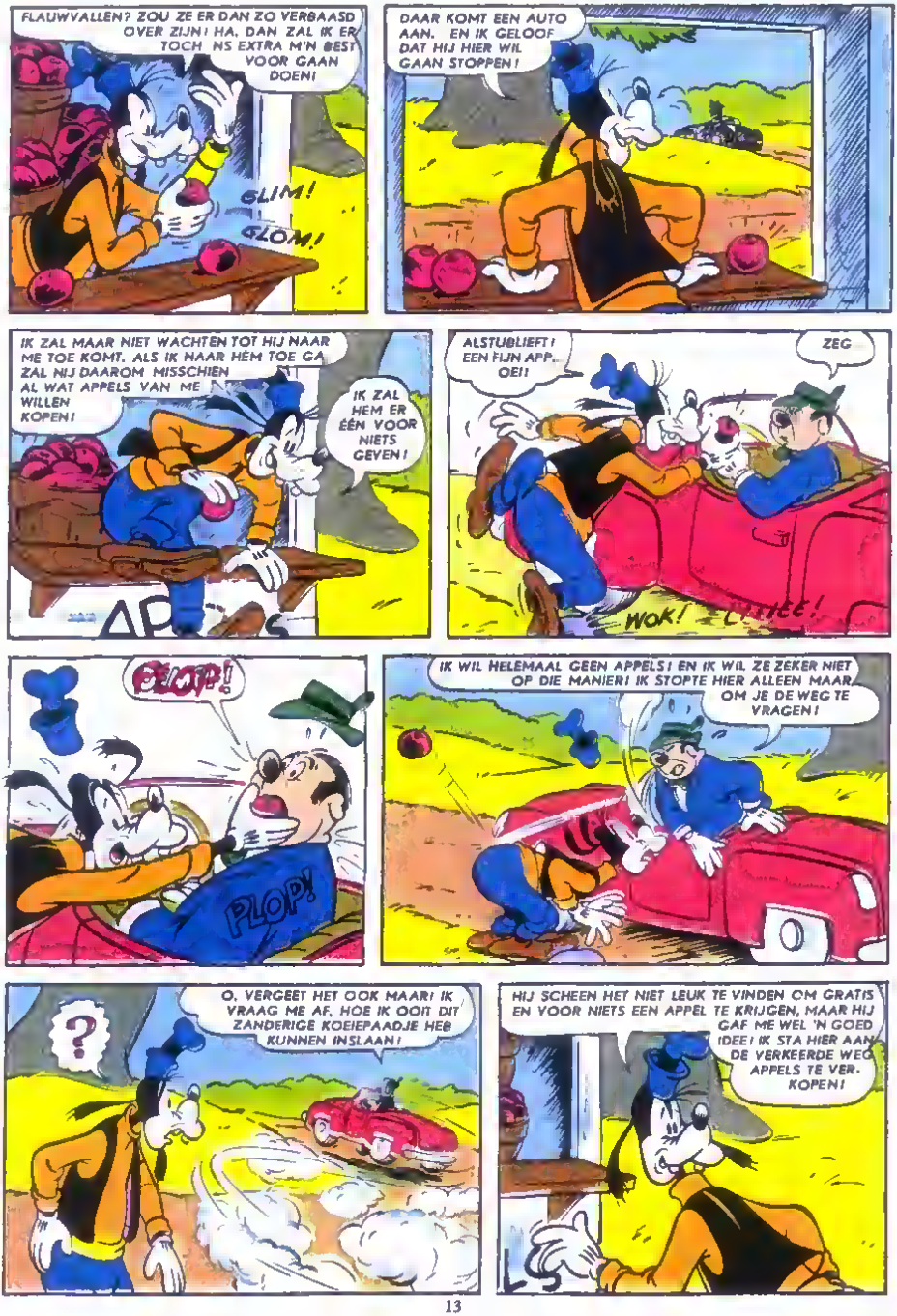
FLAUWVALLEN? ZOU ZE ER DAN ZO VERBAASD OVER ZIJN! HA, DAN ZAL IK ER TOCH NS EXTRA M'N BEST VOOR GAAN DOEN!
GLIM!
GLOM!
DAAR KOMT EEN AUTO AAN. EN IK GELOOF DAT HIJ HIER WIL GAAN STOPPEN!
IK ZAL MAAR NIET WACHTEN TOT HIJ NAAR ME TOE KOMT. ALS IK NAAR HÉM TOE GA ZAL NIJ DAAROM MISSCHIEN AL WAT APPELS VAN ME WILLEN KOPEN!
IK ZAL HEM ER ÉÉN VOOR NIETS GEVEN!
ALSTUBLIEFT! EEN FIJN APP.. OEI!
ZEG
WOK!
PLOP!
PLOP!
IK WIL HELEMAAL GEEN APPELS! EN IK WIL ZE ZEKER NIET OP DIE MANIER! IK STOPTE HIER ALLEEN MAAR OM JE DE WEG TE VRAGEN!
?
O, VERGEET HET OOK MAAR! IK VRAAG ME AF, HOE IK OOIT DIT ZANDERIGE KOEIEPAADJE HEB KUNNEN INSLAAN!
HIJ SCHEEN HET NIET LEUK TE VINDEN OM GRATIS EN VOOR NIETS EEN APPEL TE KRIJGEN, MAAR HIJ GAF ME WEL 'N GOED IDEE! IK STA HIER AAN DE VERKEERDE WEG APPELS TE VERKOPEN!

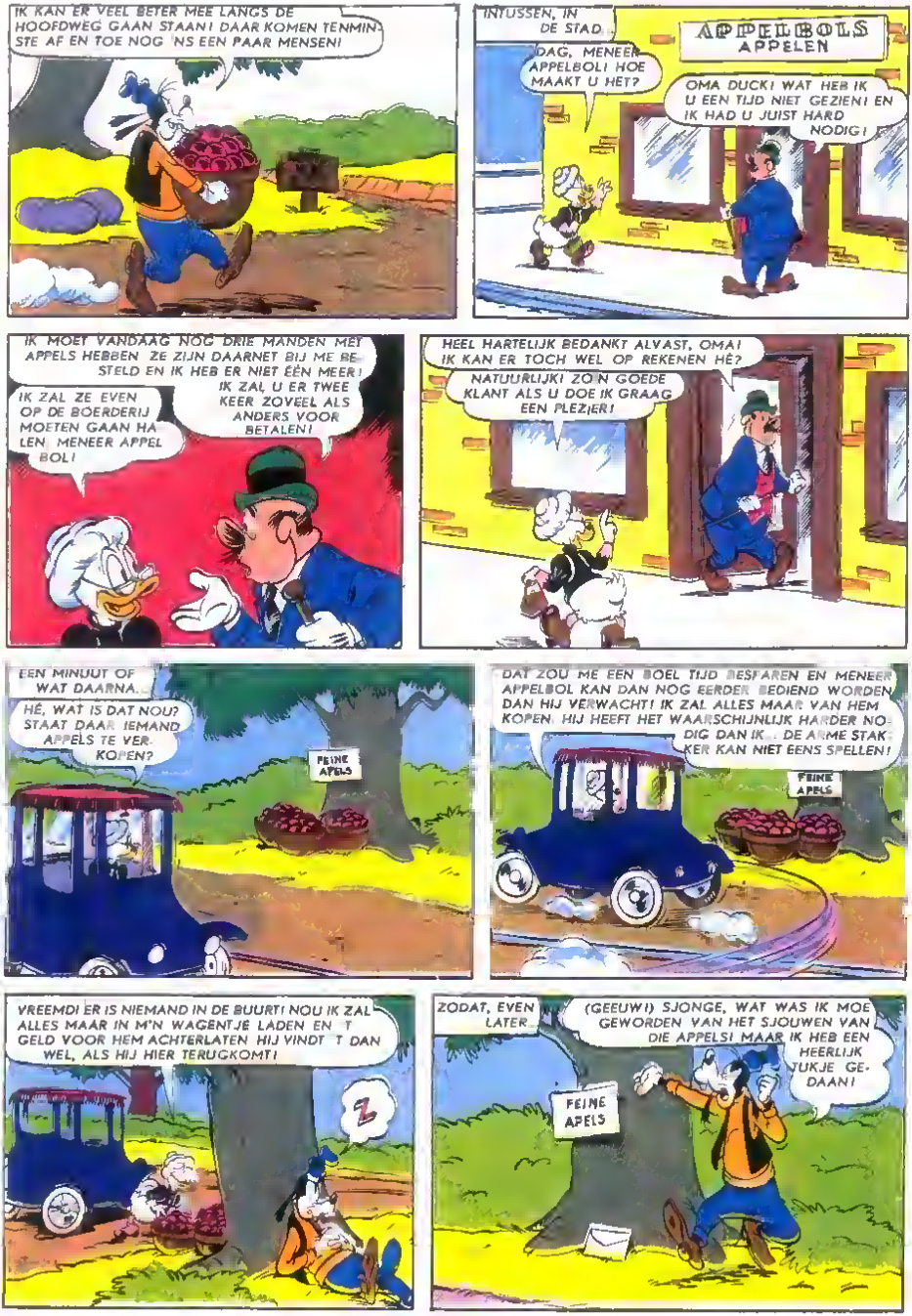
IK KAN ER VEEL BETER MEE LANGS DE HOOFDWEG GAAN STAAN! DAAR KOMEN TENMINSTE AF EN TOE NOG 'NS EEN PAAR MENSEN!
INTUSSEN, IN DE STAD...
APPELBOLS APPELEN
DAG, MENEER APPELBOL! HOE MAAKT U HET?
OMA DUCK! WAT HEB IK U EEN TIJD NIET GEZIEN! EN IK HAD U JUIST HARD NODIG!
IK MOET VANDAAG NOG DRIE MANDEN MET APPELS HEBBEN ZE ZIJN DAARNET BIJ ME BESTELD EN IK HEB ER NIET ÉÉN MEER!
IK ZAL ZE EVEN OP DE BOERDERIJ MOETEN GAAN HALEN, MENEER APPELBOL!
IK ZAL U ER TWEE KEER ZOVEEL ALS ANDERS VOOR BETALEN!
HEEL HARTELIJK BEDANKT ALVAST, OMA! IK KAN ER TOCH WEL OP REKENEN HÈ?
NATUURLIJK! ZO'N GOEDE KLANT ALS U DOE IK GRAAG EEN PLEZIER!
EEN MINUUT OF WAT DAARNA...
HÉ, WAT IS DAT NOU? STAAT DAAR IEMAND APPELS TE VERKOPEN?
FEINE APELS
DAT ZOU MÉ EEN BOEL TIJD BESPAREN EN MENEER APPELBOL KAN DAN NOG EERDER BEDIEND WORDEN DAN HIJ VERWACHT! IK ZAL ALLES MAAR VAN HEM KOPEN. HIJ HEEFT HET WAARSCHIJNLIJK HARDER NODIG DAN IK... DE ARME STAKKER KAN NIET EENS SPELLEN!
FEINE APELS
VREEMD! ER IS NIEMAND IN DE BUURT! NOU IK ZAL ALLES MAAR IN M'N WAGENTJE LADEN EN 'T GELD VOOR HEM ACHTERLATEN. HIJ VINDT 'T DAN WEL, ALS HIJ HIER TERUGKOMT!
Z
ZODAT, EVEN LATER...
(GEEUW!) SJONGE, WAT WAS IK MOE GEWORDEN VAN HET SJOUWEN VAN DIE APPELS! MAAR IK HEB EEN HEERLIJK JUKJE GEDAAN!
FEINE APELS

G GRUTJES! Z-ZE ZIJN V VERDWENEN! D DE EEN OF AN
DERE APPELDIEF HEEFT ZE ALLEMAAL W WEGGESTOLEN!!
WACHT NS DAAR LIGT EEN EN VELOP!
FEINE APELS

, BESTE KOOPMAN, IK HEB JE NERGENS KUN NEN VINDEN, DAAROM HEB IK MEZELF MAAR GEHOLPEN DIT GELD IS WEL GENOEG VOOR DE APPLES EN DE DRIE MANDEN HARTELIJK BEDANKT HOOR!'
G GRUTJES!

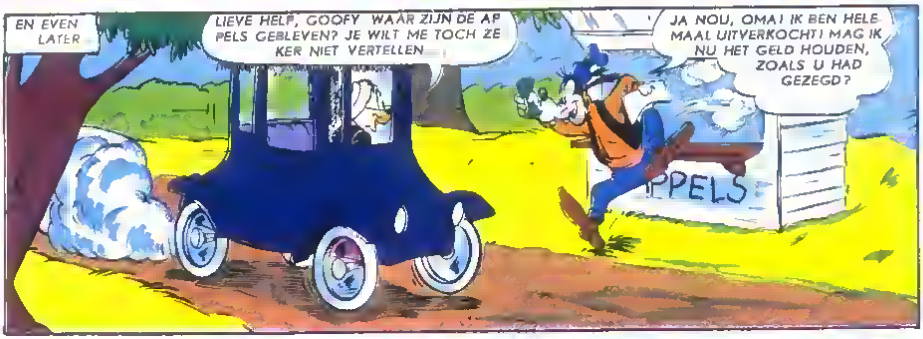
EN EVEN LATER
LIEVE HELP, GOOFY WAAR ZIJN DE AP PELS GEBLEVEN? JE WILT ME TOCH ZE KER NIET VERTELLEN
JA NOU, OMA! IK BEN HELE MAAL UITVERKOCHT! MAG IK NU HET GELD HOUDEN, ZOALS U HAD GEZEGD?
PPELS

EH (SLIK!) J JA, DAT HEB IK INDER DAAD GEZEGD! H HOE HEB JE ZE VERKOCHT?
IK BEN ERMEE NAAR DE HOOFDWEG GEGAAN EN DAAR HEEFT IE MAND ZE GE KOCHT EN EEN BRIEFJE ACH GELATEN!

BRIEFJE?!
JA, IK EH IK WAS EVEN AAN HET UITRUSTEN, DUS ZAG IK NIET WIE HET WAS!

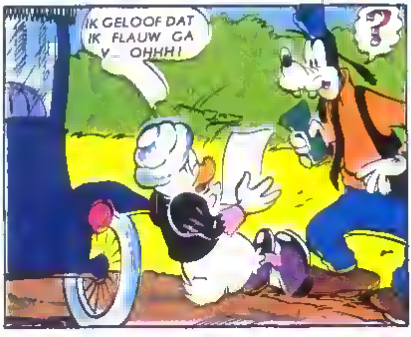
IK GELOOF DAT IK FLAUW GA V OHHH!
?

GRUTJES! ZE HEEFT NU WEL GEZEGD DAT ZE DAT ZOU DOEN, ALS IK AL DE APPELS VERKOCHT HAD, MAAR ZE HAD T TOCH ECHT NIET HOEVEN TE DOEN!

VLUCHT naar de RUIMTE

DOOR WALT DISNEY

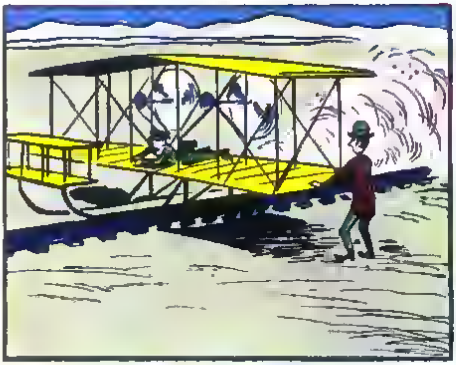

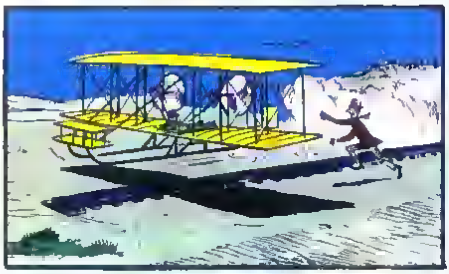

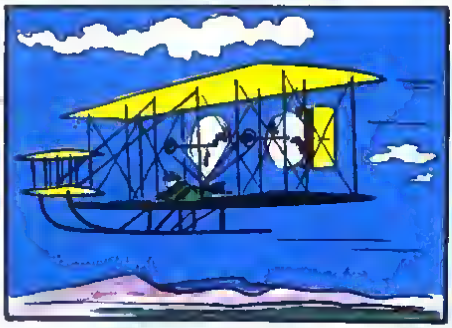

Bij de foto's: Toen door de gebroeders Wright eenmaal duidelijk was geteekend, dat de mens in staat was te vliegen, begon er aan ware luchtbestorming. Vele typen vliegtuigen „bevolkten" het luchtruim.

KITTY HAWK, 17 december 1903. Een kille wind giert over de met witte schuimkragen afgezette zee. Donkere wolken jagen door de lucht. Het is koud, gemeen koud. In het station van de kustwacht zit Bob Wescott achter een kom dampende koffie. Op het roodgloeiende kacheltje staat de koffiepot te pruttelen.

Bob staat op, loopt naar het raam en kijkt uit over de woeste zee, die z'n machtige golven het strand op stuwt. Fijne druppeltjes, door de wind opgevangen en voortgejaagd, spetteren tegen de ruiten. Hij pakt z'n kijker en zoekt de zee af .. er is geen schip te zien.

„Ze kunnen het ook beter uit hun hoofd laten met zulk weer," mompelt hij. Dan neemt hij een slok koffie en loopt naar de kleine raampjee, die uitkijken op de zandheuvels achter het station. Twee houten keetjes zijn weggedrukt in een brede duinpan. Er lopen wat mensen omheen. Een eind verderop staat een witgeel geval, dat scherp afsteekt tegen de donkere begroeiing van de duinen.

Met de kijker voor z'n ogen tuurt Bob naar de mensen, die hij daar heen en weer ziet lopen. Hij herkent de Wrights, Orville en Wilbur; dan ziet hij ook de drie mannen van het kuststation, die een half uurtje geleden vertrokken zijn. Ze staan te praten met twee andere mensen, één van hen kent hij, een houtkoper uit een naburig stadje. Nu lopen ze allemaal naar het witgele toestel, de „Flyer", het vliegtuig met motoraandrijving, dat de Wrights in elkaar hebben gezet.

Bob ziet Wilbur met Orville praten, den gaan ze met z'n tweeën naar het toestel. De toeschouwers blijven op een veilige afstand. Even later dringt een dof geknetter tot hem door, dat boven het loeien van de wind uitklinkt.

Orville gaat op de onderste vleugel liggen, Wilbur staat bij een vleugeltip, die hij stevig vasthoudt.

Daar ziet Bob dat Orville de slipkabel lostrekt en langzaam komt het toestel in beweging. Steeds sneller gaat het ... Wilbur, die het vliegtuig in evenwicht probeert te houden, kan het nog maar net bijbenen. Soepel glijdt het toestel over de rail, die de broers daar hebben gelegd en dan, na een aanloop van twaalf meter, heft het zich in de lucht. Het bereikt een boogte van drie meter. Als een kameel hobbelt het vliegtuig tegen de wind in, maar het vliegt!

Met open mond en stomverbaasd staan de toeschouwers te kijken, te verbluft om ook maar één woord te kunnen zeggen. Bob Wescott laat ven enthousiasme de kijker haast uit z'n handen vallen.

Wat later duwen de Wrights met behulp van de mannen van de kustwacht hun vliegtuig terug naar de rail en dan rennen ze allemaal naar het hutje, om zich bij de kachel te verwarmen. Eén ogenblik zijn ze vergetan dat het een winterdag is, dat de wind tussen de duintoppen giart en wolken zand omhoog wervelt ..

Die dag maken ze nog drie vluchten, de laatste over een afstand van bijna 260 meter, die 59 seconden wordt afgelegd. En dit met een toestel dat is samengesteld uit zijde, pianosnaren, bouten latten en lijm, voortgestuwd door twee schroeven, die worden aangedreven met fietskettingen door een motortje van 12 paardekrachten, dat een vriend van de Wrights, Charlie Taylor, op hun aanwijzingen in elkaar geprutst heeft!

De dag daarop ontvangt vader Wright een telegram van z'n zoons:

Succes. Donderdagochtend vier vluchten tegen een wind in van eenentwintig mijl. Gestart van de grond met alleen motorkracht. Gemiddelde snelheid door de lucht eenendertig mijl. Geef dit door aan de krant. Zijn met Kerstmis thuis. —ORVILLE WRIGHT

Vader Wright gaat er onmiddellijk mee naar de krant en nog diezelfde dag wordt het bericht op de voorpagina afgedrukt . . . gedetailleerd tenminste 'e Avonds konden de mensen in Dayton het lezen, in heel kleine lettertjes stond het er. De **Wrights zijn met Kerstmis thuis!** Over de eerste vlucht met een motorvliegtuig geen woord.

HET jaar daarop gaan de Wrights weer naar Kitty Hawk, en ook het volgende jaar. Wilbur presteert het, een volledige bocht met het toestel te beschrijven. Maar het zal nog jaren duren, voor het tot Amerika doordringt dat er iets groots, iets geweldigs te gebeuren staat aan die kant van de Oceaan, dat twee eenvoudige jongens hebben klaargespeeld wat tot dan toe nog aan niemand was gelukt.
Europa hoort van de vluchten, die boven dat winderige duinlandschap zijn gemaakt. Ook daar zijn maar weinig mensen die het geloven. Tot de Wrights hun eerste Europese vlucht maken in Frankrijk bij Le Mans. Dan verandert het ongeloof in een enthousiasme zoals de twee Amerikanen het nog nergens hebben meegemaakt. De Wrights veroveren Frankrijk, ze veroveren de hele wereld. Ze krijgen leerlingen en gaan overal, waar het maar enigszins mogelijk is, demoostraties. De mens kan vliegen!

ZOALS eerst iedereen de Wrights een stel opscheppers, leugenaars en bluffers noemde en eenvoudig weigerde aan te nemen dat ze werkelijk gevlogen hadden, zo komen er nu mensen, die beweren dat Wilbur en Orville niet de eersten waren, die met een motorvliegtuig de lucht in kwamen. . .
In 1949 (!) wordt door Radio Moskou voor het eerst bekend gemaakt dat al in 1882 Alexander Mochajski met een door een motor voortbewogen vliegtuig gevlogen heeft bij St. Petersburg in Rusland . . .
De regering van Brazilië maakte in 1928 officieel bekend dat de eerste vlucht met een motorvliegtuig ward uitgevaard in 1906 te Parijs, op 23 oktober, door de Braziliaan Santos Dumont, de man die enkele jaren daarvoor met z'n luchtschip om de Eiffeltoren draalde
Nu is het een beetje vreemd om te zeggen dat de eerste vlucht in 1906 werd uitgevoerd, als er in 1903 al met een motorvliegtuig werd gevlogen. De Brazilliaanse regering echter zegt dat er geen enkel geschreven bewijs is van de vluchten die de Wrights in 1903, 1904 en 1905 hebben uitgevoerd. Hiermee haalt zij een streep door maar liefst 150 vluchten!

Toen dan ook in 1928 de Verenigde Staten de vijfentwintigste verjaardag van de eerste vlucht van de gebroeders Wright gingen vieren, weigerde Brazilië aan die viering deel te nemen. In dat land werd 23 oktober, de datum waarop Santos Dumont zijn eerste vlucht maakte, een nationale feestdag!

TOEN de Wrights eenmaal hadden laten zien dat de mens kon vliegen, begon er 'n ware luchtbestorming
Van toen af ontwikkelde de luchtvaart zich steeds sneller. Records werden aan de lopende band gebroken.
In 1908 maakte Wilbur Wright de eerste vlucht met een passagier.
En toen kwam de vlucht, die het vliegen voorgoed in de belangstelling van de hele wereld zou brengen. De Fransman Louis Blériot vloog met z'n eendekkertje 't Kanaal over van Frankrijk naar Engeland. Daarover de volgende week.

PIPO en de GELUKSVOGEL

Tijdens de Grote Sportspelen probeert de slechte goochelaar De Vleermuis, samen met Simon O Zemel, Pipo te verslaan en op die manier de Geluksvogel te veroveren. Het ziet er naar uit, dat ze zullen slagen, want bij het kogelslingeren gooit Simon O Zemel het verst van alle deelnemers (wat geen kunst is omdat zijn kogel met ballonnetjes-gas gevuld is!). De enige, die nu nog aan de beurt moet komen is Felicio. Pipo weet, dat Felicio alleen al zijn krachten zal inspannen als hij kwaad wordt en daarom verzint hij een list.

DE DERDE RONDE

FELICIO!" roept Pipo nog eens, „kijk uit! Die kogel van ja ligt bovenop een mooi bloemetje, het gaat er stuk van!" Felicio wordt wit van schrik „'n Bloem!" zegt hij. „Wordt er een stuk gemaakt, jongens? Dat mag niet, hoor! Felicio neemt het op voor elke bloemen, ze zijn klein en zwak, net als jij, ze moeten beschermd worden! „Ga je weg, lelijke kogel!" Felicio doet precies, wat Pipo verwachtte! Hij graait de kogel van de grond en gooit hem kwaad weg, zo hard als hij kan! En dat is — zoals je zult begrijpen — héél erg hard! „Weg met jou!" roept Felicio kwaad „Ik wil jou nooit meer zien, lelijke bloemetjes-platdrukker! Dáár!" De kogel fluit door de lucht, er zit geen ballonnetjes-gas in zoals in de kogel, waar Simon O Zemel mee gooide .. maar toch gaat deze hoger, harder en — wat het belangrijkste is — verder! Precies een meter voorbij de plek, waar de kogel van Simon neerkwam, ploft de ijzeren bal van Felicio op de grond!! Het is een ogenblikje heel stil in het propvolle stadion! Adamloos van verbazing staran de mensen naar het strijdperk, waar ze zojuist de verste worp in de hele kogelslinger-geschiedenis zagen. De eerste, die de stilte verbreekt is Simon O Zemel. „Weer mis!" schreeuwt hij nijdig „Weer hebben we verloren. Nou heb ik er genoeg van!" Woedend werpt hij zich op de grond, dezelfde grond, waarop de slechte goochelaar De Vleermuis al staat te stampvoeten van drift! Maar het doffe geluid daarvan gaat verloren in de toejuichingen, die nu losbarsten!

„Leve Felicio!" brullen de mensen „Hij heeft gewonnen! Hiep-hiep-hoera!" Felicio heeft net het platte bloemetje opgeraapt en zacht-gestreken. „Het is niet stuk," mompelt hij. „Dat is gelukkig, dat vindt hij fijn, we moeten goed op de bloemen passen! Hé, wat roepen die mensen? Heb ik iets niet goed gedaan, meneer Pop!?" Pipo gaat op zijn tenen staan en klopt de grote zigeuner op zijn schouder

EEN RAAR,
MAAR WAAR AVDNTUUR
VAN PIPO DE CLOWN
DOOR WIM MEULDIJK

„Je hebt prachtig werk geleverd, Felicio!" zegt hij „Iedereen vindt jou nu de sterkste man van de hele wereld! En straks mag je op het ere-podium staan en je krijgt nog veel meer bloemen en blaadjes een hele krans vol!" En zo gebeurt het precies. even later wordt 't volkslied gespeeld voor Felicio, die het allemaal een beetje overdreven vindt en verlegen met zijn handen naar al die mensen zwaait! Mammaloe is van de tribune gekomen en kijkt toe hoe Felicio de gouden medaille krijgt De plaats van Simon O. Zemel, die met zijn onsportieve trucjes toch de tweede prijs heeft gewonnen is leeg, want de twee samenzweerders hebben geen belangstelling voor een zilveren medaille, ze hadden Pipo en zijn vriend moeten verslaan om de Geluksvogel te veroveren, dáár was het hun om te doen! Ze zijn het stadion uitgevlucht door een klein poortje en zitten in een somber kamertje te knielen van narigheid „Aai-zai!" zegt Simon O Zemel, „men kan allm, sluw en geslepen zijn zoals ik maar als het noodlot tegenwerkt kun je wel ophou-

„Ik wil jou naait meer zien, lelijke bloemetjes-platdrukkar! Dáár!"

Na de drukte gaan Pipo, Mammaloe en Felicio soep met sliertjes eten.

den, meneer!" De Vleermuis staat op tafel en zijn ogen schieten vuur. „Nooit!" roept hij opgewonden, „nooit geef ik het op! Strijdan zal ik tot de Gelukvogel mijn eigendom is! Ha! De clown zal zwichten, mijnheer! Reken maar!"

De hotelkamer van Pipo, Mammaloe en Felicio staat tjokvol met bloemen! Uit alle delen van het land hebben de opgetogen bewonderaars van de sportprestaties

„Mijn naam is Bluunder, ja! Harr Pipo, het is mij zeer aangeneem heden met u kennis maken te kunnen!"

van de clown en de zigeuner planten, kransen en bossen schitterende bloemen gestuurd!

„Sapperdeflap," zegt Pipo, „nu zijn we sportheldan, Felicio! Wat is dat grappig, hè, als je op zo'n sportterrein even iets sneller of harder dout den de anderen ben je meteen beroemd!" Mammaloe loopt te sjouwen om alles een beetje netjes te houden. „Pipo," zegt ze, „dat nieuwe baentje van jou brengt wel een boel rommel met zich mee, hoor! Wat mankeert al die mensen, je bent toch niet jarig?"

„Er zijn twintig mensen van de krant en buiten staan driehonderd kinderen die een hendtekening willen hebben van jou en van Felicio! Zal ik ze maar wegsturen?" Maar dat wil Pipo niet.

„Iedereen moet zijn zin krijgen," zegt hij. „Ik zal met alle krantemensen praten en iedereen een handtekening geven!" Pipo gaat opgetogen weg en komt een uur later doodmoe terug. „Dat wist ik niet," hijgt hij. „Toen ik sportman werd, dacht ik dat het zware werk op het sportveld lag. Maar dat is het niet, het hardst moet je werken in je vrije tijd! Ik heb wel duizend hendtekeningen gezet, mijn hand bibbert er nog van! Laat geen mens meer binnen, we gaan eten en uitrusten!" Het gedrang voor de hotelkamer duurt nog een hele tijd, maar eindelijk wordt het avond en gaan de supporters zingend naar huis! Pipo, Mammaloe en Felicio gaan de soep met sliertjes eten en de pannekoeken die Mammaloe zelf in de hotelkeuken heeft klaargemaakt, want ze doet net of ze thuis is, dat is het gezelligste! Na het eten gaan ze over de toekomstplannen praten. Mammaloe is ervoor om nu weer terug te gaan naar hun woonwagen en weer een reizend circus te worden. „Pipo, wil je alsjeblieft ophouden met een sportclown te zijn en weer een circusclowntje worden!" vraagt ze. Pipo heeft er wel oren naar. Hij haalt juist adem om te zeggen, dat Mammaloe de koffers maar moet gaan pakken, omdat ze naar de woonwagen terug zullen gaan, als er plotseling op de deur wordt getikt. Voordat een van de drie iets heeft kunnen zeggen of opstaan om te kijken wie er is, wordt de deur opengegooid en stapt een vreemde man naar binnen. Hij slaat het stof van zijn kleren en begint dan iedereen een hand te geven. „Koeten abend," zegt hij. „Mijn namen ies Bluunder, ja! Herr Pipo, het ies mij zeer aangeneem heden met u kennis maken te kunnen. Iek ben de oefenmeister en die tesamensteller van dat Niederlandse Elftal, zowie u weten zullen!"

„Nee," zegt Pipo, „dat wist ik niet! En dat elftal ven u, wat dout dat voor de kost? Zijn het acrobaten? Springen ze door een hoepsitje? Dresseren ze zeehonden, beran, olifanten of witte muizen?" Meneer Bluunder begint te lachen. „Haha," zegt hij, „Herr Pipo, u ies ein grapmantel, ja! Die Niederlandse Elftal zijn allen grote sportlieden! Zij beoefenen de mooiste aller sporten en iek kwam u vragen of u met uw grote gaven ook mede wil spielen met oens in de grote wedstrijd tegen het elftal uit Balkania! Want — Herr Pipo — iek weet zeker, dat u zult slaan ene goede figuur als voetballer!"

Volgende week:

EEN INTERLAND VOETBALWEDSTRIJD

RAKKER

DOOR
Walt Disney

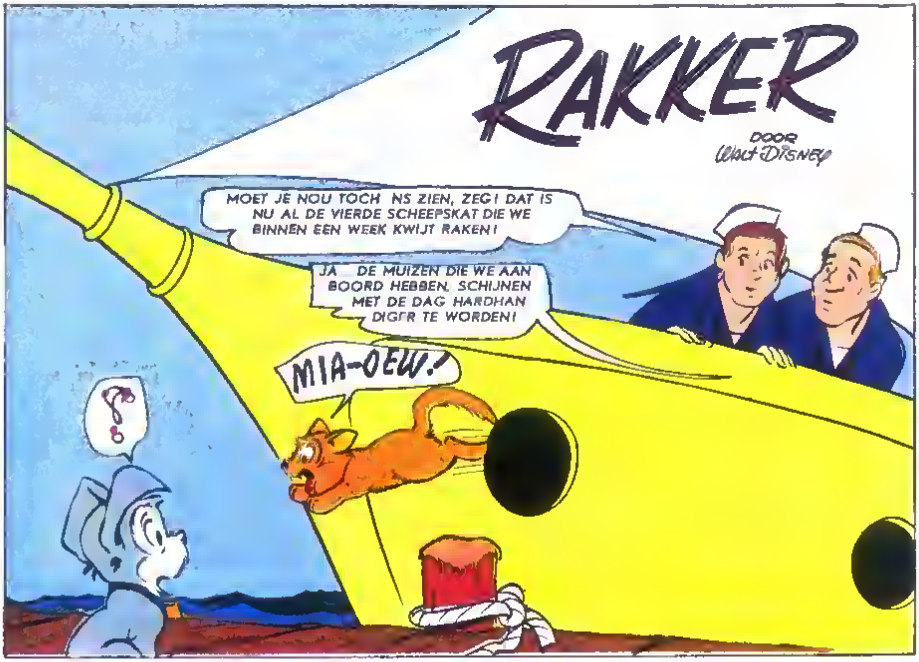

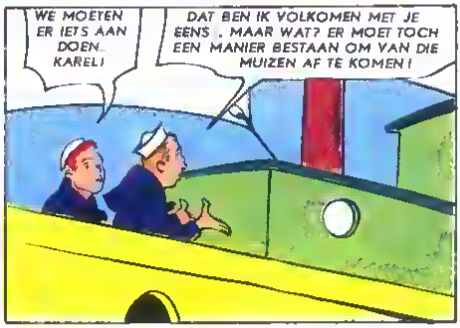

HÉ, WAT BEN JE DAAR AAN 'T DOEN? KOM NAAR BENEDEN!
?
ZIE JE DAN NIET DAT DE BRUG OPEN IS, DOM BEEST?!
OEI!
ZEG, WAT KOMT DAAR NU NAAR BENEDEN ZETTEN?
ALS NET EEN KAT IS, KAN HIJ METEEN AAN 'T WERK GAAN!
LOPEN, JONGENS, ZO HARD ALS JE KUNT! ER KOMT IETS OP ONS AF!
OEF!
DAT HEEFT IE MOOI BEKEKEN! PRECIES OP HET TOUW!
OP!
EN HIJ HAD BIJNA EEN MUIS TE PAKKEN OOK!
HIJ MOET BOVENOP HEM TERECHT GEKOMEN ZIJN! ZIE NOE NIJ LOOPT TE WAGGELEN? IK ZAL HEM PROBEREN TE VANGEN!
HÉ, ZEG! HET . HET IS EEN HOND!
IS DAT MORMEL ME TOCH NOG TE VLUG AF!

EEN NOND... DAT HEB BEN WE NOG NIET GE PROBEERD! WAT DENK JE ERVAN?
EIGENLIJK NIET EENS ZO'N GEK IDEE, HÈ? LATEN WE NEM 'NS EEN KANS GEVEN!
GOED! DAN HEBBEN WE DUS VOORTAAN EEN SCHEEPS HOND IN PLAATS VAN EEN KAT! BEN BENIEUWD OF HET WAT UITNAALT!
JA NOU IK OOK!
HM, ZONDER HET TE VRAGEN HEB IK NU OPEENS EEN BAANTJE GEKREGEN!
JE BENT AANGENOMEN ALS LID VAN DE BEMANNING, KNAAP! ZORG ER VOOR DAT ALLE MUIZEN VAN DIT SCHIP VERDREVEN WORDEN!
HIJ HAD ME HAAST TE PAKKEN, JONGENS!
KATTEN KUNNEN ONS NIET AAN, DAAROM HEBBEN ZE EEN HOND AAN BOORD GENOMEN!
MAAR ALS ZE DENKEN DAT HET NU AFGELOPEN IS MET ONS DAN VERGISSEN ZE ZICH TOCH WEL HEEL LELIJK, HOOR!
LATEN WE EVEN EEN PLANNETJE MAKEN, JONGENS! EERST GAAN WE PSST— BZZZ— PSST
NU IK OOK EEN LID VAN DE BEMANNING BEN GEWORDEN KAN IK DIE TWEE NIET TELEURSTELLEN! IK ZAL MAAR 'NS KIJKEN WAT IK ER AAN KAN DOEN!
HA!
DAAR KOMT IE AAN! WAAR SCHUW DE ANDEREN DAT ZE KLAAR MOETEN STAAN!
GOED! WE ZULLEN 'T ZE GAAN ZEGGEN!
GRRR!
JA! VOORUIT JONGENS! ROLLEN MAAR!
MOOI! EEN TWEE

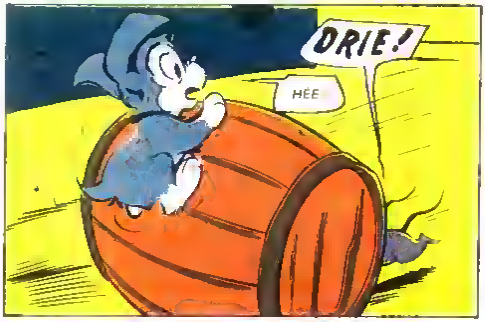
DRIE!
HEE

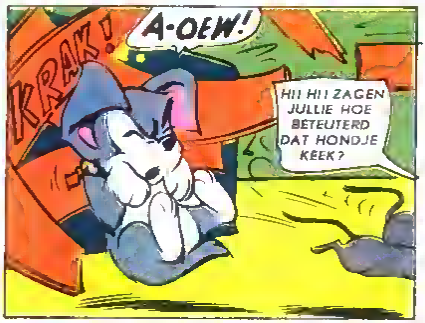
KRAK!
A-OEW!
HII HII ZAGEN JULLIE HOE BETEUTERD DAT HONDJE KEEK?

IEDEREEN AAN DEK NU! WE ZULLEN DE EMMER-BRIGADE INSCHAKELEN, DAT IS WEL GRAPPIG!
IK KAN ZE BETER NAAR BUITEN JAGEN DAAR HEB IK TENMINSTE DE RUIMTE OM ZE NS FLINK ACHTERN

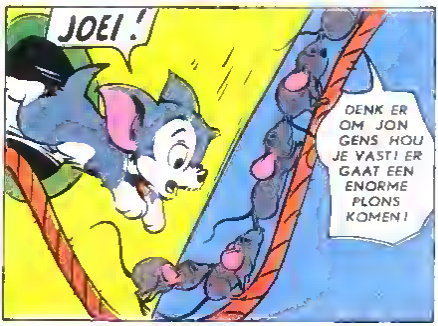
JOEI!
DENK ER OM JON GENS HOU JE VAST! ER GAAT EEN ENORME PLONS KOMEN!

NEE NOG NIET! DIE LANDROT IS HANDIGER DAN WE VERWACHT HADDEN!
MAAR TOCH NOG NIE? HANDIG GENOEG!
WOK!

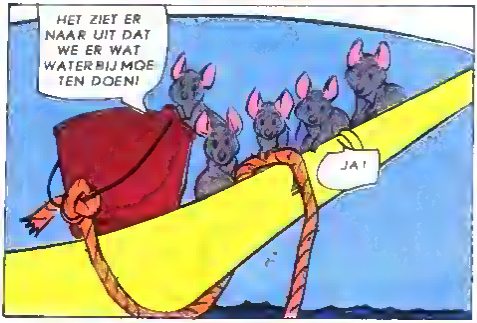
HET ZIET ER NAAR UIT DAT WE ER WAT WATERBIJ MOETEN DOEN!
JA!

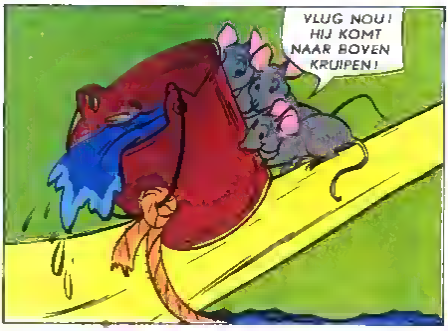
VLUG NOU! HIJ KOMT NAAR BOVEN KRUIPEN!

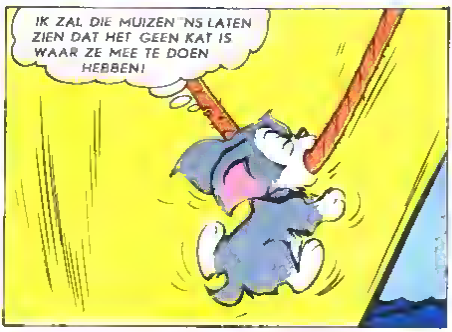
IK ZAL DIE MUIZEN 'NS LATEN ZIEN DAT HET GEEN KAT IS WAAR ZE MEE TE DOEN HEBBEN!

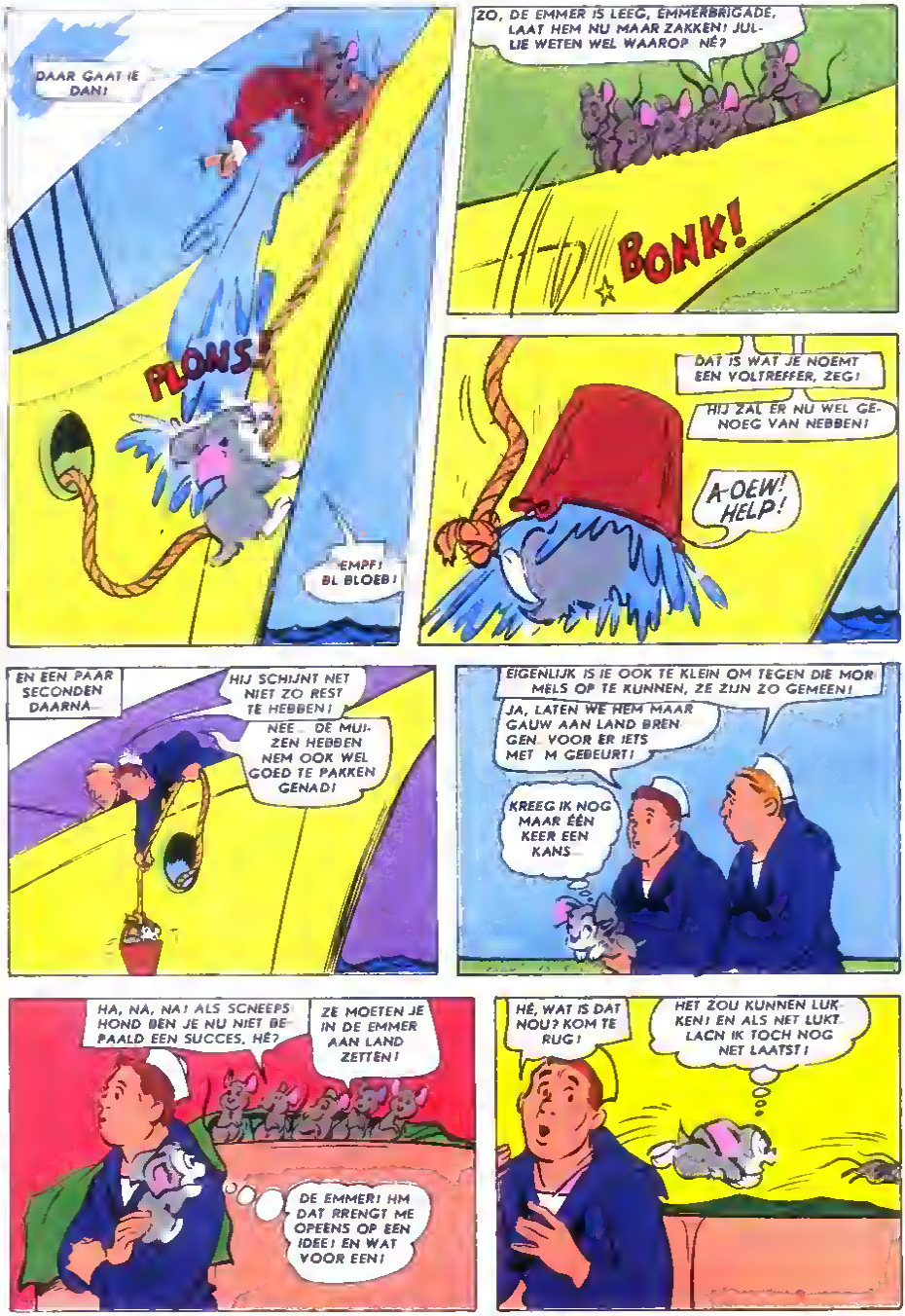
DAAR GAAT IE DAN!
PLONS!
EMPF! BL BLOEB!
ZO, DE EMMER IS LEEG, EMMERBRIGADE, LAAT HEM NU MAAR ZAKKEN! JULLIE WETEN WEL WAAROP NÉ?
BONK!
DAT IS WAT JE NOEMT EEN VOLTREFFER, ZEG!
HIJ ZAL ER NU WEL GENOEG VAN HEBBEN!
A-OEW! HELP!
EN EEN PAAR SECONDEN DAARNA...
HIJ SCHIJNT NET NIET ZO REST TE HEBBEN!
NEE... DE MUIZEN HEBBEN HEM OOK WEL GOED TE PAKKEN GENAD!
EIGENLIJK IS IE OOK TE KLEIN OM TEGEN DIE MORMELS OP TE KUNNEN, ZE ZIJN ZO GEMEEN!
JA, LATEN WE HEM MAAR GAUW AAN LAND BRENGEN VOOR ER IETS MET M GEBEURT!
KREEG IK NOG MAAR ÉÉN KEER EEN KANS...
HA, HA, HA! ALS SCHEEPSHOND BEN JE NU NIET BEPAALD EEN SUCCES, HÉ?
ZE MOETEN JE IN DE EMMER AAN LAND ZETTEN!
DE EMMER! HM DAT BRENGT ME OPEENS OP EEN IDEE! EN WAT VOOR EEN!
HÉ, WAT IS DAT NOU? KOM TE RUG!
HET ZOU KUNNEN LUKKEN! EN ALS NET LUKT LACH IK TOCH NOG NET LAATST!

HIJ ZIT WEER ACHTER ONS AAN! HIJ KAN ER MAAR NIET GENOEG VAN KRIJGEN!
LATEN WE HEM WEER OP DE OUDE VERTROUWDE MANIER VAN ONS AFSCHUDDEN!
GOED! EERST ALLEMAAL NET TOUW LANGS NAAR DE EMMER! DAN MOETEN WE HEM MET WATER VULLEN EN... HÉ!!
SNEP!
HELP!
WIE DOET DAT NOU WEER?
HELP!
IK GELOOF DAT DE MUIZEN HET NU NIET ZO BEST HEBBEN, KAREL! MOET JE AL DAT LAWAAI MAAR NS HOREN!
NET ZIET ER NAAR UIT DAT HET HONDJE ZE DIT KEER TE SLIM AF IS GEWEEST! KOM MEE NAAR DEK!
JA HOOR! MOET JE ZIEN, ZEGT HIJ HEEFT ZE ALLEMAAL NETJES GEVANGEN GENOMEN!
HELP! NELP!!
HELP! HELP!!
ZE ZULLEN NU WEL AFGEKOELD ZIJN, DENK IK WAT MIJ BETREFT MOGEN ZE IN DE EMMER KLIMMEN!
IK HAD NIET GEDACHT DAT WE NOG OOIT VAN ZE AF ZOUDEN KOMEN! WAT GAAN WE MET ZE DOEN?
LATEN WE ZE MAAR NAAR EEN DIERENWINKEL BRENGEN, DIE WETEN ER WEL RAAD MEE!
HEHE, EINDELIJK KUNNEN WE DAN TOCH MET VERLOF GAAN, KAREL! DANKZIJ DIT HONDJE!
WE ZULLEN HEM STRAKS EEN FLINKE KLUIF GEVEN! ZO ZIE JE MAAR, HONDEN ZIJN TOCH SLIMMER DAN KATTEN!
NOU, SLIMMER... IK HEB ALLEEN MEER GELUK GEHAD DAN ZIJ!

DE MACKIES SPELEN het KLAAR

De vijf kinderen Mackie en hun moeder brengen de zomervakantie door op een oud landgoed aan de kust van Engeland. In een oud scheepswrak bij het strand ontdekken ze een nog nieuwe, afgesloten hutkoffer. Een raadselachtige verdwijning van een man, een onbegrepen opmerking van meneer Stidson, hun buurman, en een holle vensterbank verleiden de oudste twee kinderen er toe, in een onderaardse ruimte af te dalen. Als de anderen de vensterbank sluiten en weer openen, krijgen ze van Julia en Richard geen antwoord uit die ruimte.

„ZE willen ons bang maken," zei Bert, maar Ronnie begon toch wel ongerust te worden. Ze riepen nog een paar keer „Richard en Julia", maar toen ze nog steeds geen antwoord kregen, besloot Bert de ladder af te gaan om hen te zoeken. Hij had natuurlijk geen lantaarn, maar gelukkig vond hij in zijn zak nog een doosje met wat lucifers.

„Sluit me niet in, houd de vensterbank open!" riep hij nog naar Liz en Ronnie, die met kloppend hart boven bleven wachten.

Een paar minuten later klonk Berts stem weer. „Ze zijn echt weg!" riep hij terneergeslagen. „Er is hier beneden maar een kleine ruimte, zonder deuren of ramen, en ze zijn er niet."

Wanhopig gingen ze naar het woonhuis terug en het duurde even, voordat mevrouw Mackie begreep

Een vrolijk verhaal over slimme spelen, door R. J. McGREGOR met tekeningen van TED MATHIJSEN

waarover de kinderen het hadden. Ze nam meteen een besluit. „Wijs me die holle vensterbank, dan ga ik zelf kijken," zei ze. „Ze hebben zich natuurlijk verstopt. Als ik ze vind, dan zal ik ze flink onderhanden nemen, omdat ze jullie zo aan het schrikken hebben gemaakt." Zelf was ze ook allesbehalve gerust, maar dat liet ze niet merken, en zodra ze weer in de geheimzinnige kamer waren, daalde moeder de houten ladder af, gewapend met een zaklantaarn. De kinderen riepen of ze iets zag, maar pas na een poosje riep moeder terug. „Laat Bert 'ns beneden komen!"

Bert had al die tijd staan popelen om haar te volgen en hij rolde bijna van de ladder, in zijn haast om te doen wat moeder vroeg. Hij kon de onderaardse ruimte nu beter bekijken in het licht van de lantaarn, maar hij kon ook nu geen enkele andere uitgang bekennen dan die waardoor hij en mams waren binnengekomen. De vloer bestond uit stevig aan elkaar gemetselde plavuizen en de muren waren gaaf gepleisterd en bedekt met schilderingen. Bert vond het lijken op een soort kerstkaart. Er waren portretten van heiligen en bijbeltafereien, in kleuren die een beetje flets waren en nogal ruw geschetst. Stukje bij beetje onderzochten mevrouw Mackie en Bert de muren en de vloer, maar ze vonden nergens een opening. Geen kiertje, geen muizegat, laat staan een plaats waar de twee kinderen zich konden verstoppen. Mevrouw Mackie was eerder verbaasd dan bang.

„Ze moeten ergens door verdwenen zijn, het kan niet anders," mompelde ze en op hetzelfde moment riep tante vanuit de kamer boven. „Kan ik soms helpen?"

Ook Bert kon geen andere uitgang bekennen dan die waardoor hij en mams waren binnengekomen.

„Nee, roepen helpt niet," zei een lachende stem uit het gat en Berts hoofd kwam te voorschijn

„Ik geloof van niet, maar als je wilt, kom dan ook maar even Misschien zie jij iets," antwoordde moeder Tante liet Ronnie en Elizabeth bij de geopende vensterbank achter en kwam langs de ladder naar beneden Toen ze ook in de diepte verdwenen was, zei Ronnie tegen Liz „Zullen we een grap met ze uithalen?"

„Wat dan?" vroeg Liz „Je sluit ze niet in, hoor!"

„Waarom niet? We weten nu toch, hoe we de klep weer open moeten maken?"

„Jawel, maar waarom zouden we ze zo aan 't schrikken maken? Nee, blijf eraf!"

Wat er toen gebeurde, lag helemaal niet in Ronnies bedoeling Hij wilde Liz alleen maar wat plagen en hij deed dus alsof hij de klep wilde laten vallen Maar Liz was zó bang dat hij het echt zou doen, dat ze opeens hard aan zijn arm trok, zó hard dat het deksel uit Ronnies hand schoot en met een klap dicht viel

„Nare jongen, nu heb je het tóch gedaan!"

„Nietwaar, het komt omdat jij mij wegtrok," zei Ronnie, die meteen probeerde het deksel weer op te tillen.

„Suffie, je vergeet het raam!" zei Liz „Dat moet je eerst open en dicht doen, om het slot van de vensterbank los te krijgen" Twee tellen later tuurden ze weer in de donkere ruimte onder de vensterbank en riepen. „Zijn jullie er nog?"

Geen antwoord hoe ze ook riepen. Liz was radeloos.

„Wat moeten we nu doen? Nare jongen! Het is jouw schuld, nu zijn ze allemaal weg"

„Laten we nog eens roepen"

„Roepen helpt niet"

„Nee, roepen helpt niet," zei een lachende stem vanuit de diepte en Berts hoofd kwam tevoorschijn.

„Jullie waren fijn bang he?"

„Waar zijn mams en tante?" vroeg Liz, die dolblij was hem te zien

„Weg!" zei Bert, nog steeds lachend

„Toe, zeg op, waar zijn ze?" smeekte Ronnie hem.

„Ja, dat weet ik niet precies, maar terwijl we zochten naar een opening of zo, schoof ineens een stuk van de muur weg Ik snap niet, hoe dat kwam "

„Ik wel!" riep Elizabeth „Ik heb jullie toch verteld van dat boek over die twee jongens, die in een soort gevangenia zaten waarvan je de ena deur alleen maar open kon maken als de andere dicht zat? Nou, ik denk dat die deur daar beneden ook alleen opengaat als de klep hier dicht valt"

„Natuurlijk!" riep Bert „Jullie hebben de klep dichtgedaan, hè? Ik dacht dat al te horen Wat een bof, want nu hebben we die gang ontdekt Ja, er loopt een gang achter die deur, jongens Ik zag hem het eerst en toen zijn mams en tante en ik er alle drie in gegaan"

„En waren Julia en Ricky daar?" viel Elizabeth hem in de rede.

„Nee, maar we renden die gang in om te zoeken. Het was er erg donker Opeens bleef mams staan en stuurde mij terug, om ervoor te zorgen dat de deur niet achter ons dicht zou gaan. Net toen ik weer in de grotere ruimte kwam, hoorde ik jullie roepen, en ik wilde een grapje uithalen door geen antwoord te geven."

Ze zwegen even alle drie en toen vroeg Liz „Maar kunnen mams en tante nu terugkomen? Als de vensterbank open is, zit die deur natuurlijk weer dicht en dan. "

„Moet je eens horen," vond Ronnie „We weten nu waar ze zijn, als ze dan aan de

„Een minuut of vijf later waren we in een rotshol dat uitkwam op de kust."

andere kent van die gang niet naar buiten kunnen, komen ze terug en dan zullen ze wel roepen We wachten hier tot we ze horen en intussen doen wa de klep dicht." Gelukkig had Bert altijd z'n broekzakken vol rommel en hij viste er een paar stukjes verfrommeld papier en een paar stompjes potlood uit op, waarmee ze een lauk woordenspellatje gingen doen. Opeens hoorden ze een geluid op de gang, dicht bij de kamerdeur. Bert liep op zijn tenen naar de deur en wilde hem juist voorzichtig openen, toen Richard en Julia binnen kwamen stormen. „Hoe komen jullie hier?" vroeg Bert.

„Waar hebben jullie gezeten?" vroeg Ronnie

„Eén vraag tegelijk," zei Richard, maar de stortvloed van vragen hield niet op.

„Waar zijn mams en tante?" — „Hoe zijn jullie uit die gang gekomen?" — „Hebben jullie een geheime schat gevonden?" — „Zijn er nog meer geheime kamers?" — „Ja, als jullie even je mond houden," zei Julia „Maar wat zeiden jullie over mams en tante?"

„Die zijn ook naar beneden gegaan en in een lange kronkelgang gelopen en ze zijn nog niet terug."

„Ik ben er ook in geweest," vertelde Bert, „en ik heb de deur in de muur zien openschuiven en de lenge gang daarachter gevonden en . . "

„O je?" zei Richard. „Nu, den hoeven wij jullie niets meer te vertellen."

„Jawel! Went Ik ben alleen maar een klein stukje in de gang geweest"

„Goed, luister dan," begon Richard. „Toen wa darr beneden waren, konden wa eerst geen enkele andere uitgang vinden den da ladder, waarlangs we naer beneden waren geklommen. En toen ging ar opeens vanzelf een daur in de muur open"

„Ja," viel Bert hem weer in da reda. „Dat kwam omdat Ik hier de klep weer dicht deed."

„Dat vermoedden wa al In elk geval gingen we meteen door die deur, die zo geheimzinnig open waa gegaan, en wa probeerden hoever we door konden lopen. Na een poosje stonden wa voor een kleine trap, die in een rote uitgehouwen moest zijn, maar we durfden niet goed verdar te gaen, want je kon niet zien wat arachter zat. We beloten dus terug te keren."

„Ja," vervolgde Julia, „en toen we terug kwamen, zat die deur dicht en we konden hem met geen mogelijkheid open krijgen. We zaten als muizen in da val"

„Dat dachten we eerst, tenminste, maar het was niet waar," vertelde Richard verder „Maar dat wisten we toen nog niet Na een pear tranen ven Juul . . "

„Kletskoek!" riep Julia, „Ik heb niet gehuild en bovendien had jij in het donker nooit mijn tranen kunnen zien!"

„Nou, je sniffelde endars behoorlijk," hield Richard vol. „Maar als je dat liever hebt, zal ik zeggen: na een paar sniffels van Juul beloten we toch maar verder in de gang door te dringen, zover als mogelijk was tenminste We liepen dus die stenen trap af en markten toen dat de rotstunnel daar aen scherpa bocht naar rechts maakte. Heel in de verte konden wa een vaag lichtvlekje zien, en wa roken duidelijk de frisse lucht"

„Ik geloof dat ik het begin ta snappen," zei Bert

„Ja, vertel jij hat nu, of ik?"

„Jij Ga maar verder."

„Goed. Ongeveer een minuut of vijf later waren we in een rotshol, dat uitkwam op de kust, vlak boven

„Hebt u de geur van de pijp ven meneer Stidson wal 'na garaken?"

de piek waer al die grote rotsblokken en rotkeien op een hoop liggen, aen het einde van ons strand Venaf hat strand kun je de ingang ven dat hol bijna niet sien, maer je kunt ar vrij gemakkelijk bij komen, ais je de weg weet. Zo gauw wa op hat strand stonden, zijn we langs ons weggetje naar huis komen rennen, om jullie te gaen vertellen det we veilig waren. En hier zijn we dan!"

„Ja, dat zie ik," zei Ronald „Jongens," liet hij er verrukt op volgen, „ik heb jullie wel voorspeld dat we hier in dit oude huis een machtig avontuur zouden gaan beleven!"

„Ricky en Ik hebben inderdaad een avontuur beleefd," zei Julia „Maar daar heb jij niet aan meegedaan."

„O, maar dat avontuur is vast nog niet afgelopen," zei Ronald hoopvol. „Jullie hebben nu een amokkelaarshol ontdekt en een geheime gang, en je zult zien dat ik mijn aandeel ook nog wel krijg Let maar eens op!"

„Heb je niets gevonden of ontdekt dat da moeite waard was, Rieky?" vroeg Elizabeth.

„Nee, helemaal niets," zei Julia. „Maer we hebben ook niet erg gezocht naar iets bijzonders," zei Richerd. Wa wilden voorlopig alleen maer zien dat we er weer veilig uitkwamen. Maer, jongens, jullie zeiden dat mams en tante ook die gang in gegaen waren. Gingen ze ons daar zoeken?"

„Je"

„Nou, we hoeven ons over hen niet ongerust te maken. Het pad over de kelen vanuit het hol naar het strand is niet gevaarlijk. Kom, dan gaan we ze vast tegemoet."

Daer waren ze allemael voor te vinden en ze renden zo hard ze konden naer het strand Ze waren ongevaer helverwege, toen ze hun moeder en tante tegenkwamen Die waren natuurlijk overgelukkig, toen ze Julia en Richard weer zagen. Vrolijk togen ze allemaal op weg naar het huis.

„Jullie hebben zeker wel honger," veronderstelda mevrouw Mackies, „Het is twaalf uur."

„Pas twaalf uur?" vroeg Julia ongelovig. „Het lijkt wel of we uren in die geng zijn geweest"

„Je, dat snap Ik," zei tante. „Wij konden ook maer niet opschieten. Hat leek wel of er geen eind aan kwam."

Terwijl da anderen druk liapen te praten, nam moeder Richard even apart „Ricky, hebben jullie iemand in dat hol gezien, of in de buurt erven?"

„Niemand, mams, hoezo?"

„Wel, tante en Ik meenden allebei mannenstemmen te horen, toen we vlak voor de grot waren We bleven even stilstarn, maar we hebben niemand gezien en zijn toen dus gewoon naar hat strand gelopen. Maar toen we in de grot waren, wisten wa heel zeker dat er iemand war geweest, want er hing een sterke tabaksluchtje."

„Een lucht van zware pijptsbak?"

„Ja . maar hoe weet jij dat?" vroeg ze onderzoekend.

Hebt u de geur van de pijp ven meneer Stidson weleens geroken?"

„Nee, hij rookt nooit, els hij tegen mij praat. Maar wat bedoel je?"

Toen vertelde Richard zijn moeder alles wat de kinderen hadden ontdekt over meneer Stidson, en dat ze sterk vermoedden dat hij de geheime gang had gebruikt voor zijn spoorloze verdwijning. Toen hij klaar was, zei mevrouw Mackie: „Ik vraag me af, waarom hij dat doet, Richard, jij moet hem goed in het oog houden. Misschien is het niets verkeerd, maar dan begrijp Ik niet wat hij daar zoekt Eén ding is zeker: iemand die zware tabak rookt, is in de grot geweest"

„Ik vind, dat wa die grot eens grondig moeten onderzoeken," zei Richard na een poosje.

Juist toen het zevental de tuin bereikte, vroeg moeder opeens: „Wie is die man daer, die achter ons huis om loopt bij de schuur?"

In koor antwoordden de kinderen: „Det is menear Stidson!"

Wat zou die daar te zoeken hebben? En welk geheim bevat da grot? De volgenda week zul je hier meer over haren!

TOM POES
EN DE
NACHTMERRIE
TIJDENS EEN HEVIGE STORMNACHT WAREN HEER BOMMEL EN TOM POES ALLEEN THUIS. OMSTREEKS HET MIDDERNACHTELIJK UUR VERSCHEEN ER EEN VREEMDELING DIE HEN ZIJN PAARD WILDE VERKOPEN...
HÉHÉHÉ... U BENT GEKNIPT ALS RUITER VOOR MIJN PAARDJE! NEEM NET! HET IS EEN VURIG REESTJE, VLUG ALS DE WIND EN KRACHTIG ALS IAH EN FLOD SAMEN...
HOE HAALT U HET IN UW HOOFD, OM ONS OP DIT UUR 'N PAARD TE WILLEN VERKOPEN? HET IS MIDDERNACHT...!
HÉHÉHÉ! MAAR HET IS OOK EEN BIJZONDER PAARDJE! HET IS EEN NACHTMERRIE! EN WANNEER MOET MEN DIE ANDERS AANBIEDEN DAN TE MIDDERNACHT, ALS DE MAAN VAAL IS EN DE WIND NOOG...? NEEM HET! ZO'N KANS KRIJGT U NOOIT MEER! EEN PAARD DAT NOOIT VERMOEID RAAKT, RUSTELOOS ALS HET VUUR... DAT ELKE AVOND KLAAR STAAT OM VERRE REIZEN TE MAKEN...
M-MAAR IK WIL 'S NACHTS NIET RIJDEN... DAN WIL IK SLAPEN!
KOOP HET NIET, HEER OLLIE. ER DEUGT IETS NIET AAN DAT PAARD!

WAT...?! DEUGT HET NIET? NET IS EEN PAARD ALS GEEN ANDER! U NOEFT SLECHTS TE ROEPEN „HELP!" EN NET DRAAGT U VER VAN ELK GEVAAR...!
TJA... DAT EN, IS TOCH WEL NEEL GEMAKKELIJK, ZEG NU ZELF, TOM POES!
DENK JE EENS IN, HOE PRAKTISCH DAT IS. VOORAL MET DAT NOODWEER NU. JE KUNT NOOIT WETEN WAT ER GEBEURT!
DOE HET NIET, HEER OLLIE! IK VERTROUW DIE KOOPMAN NIET...!
IK GEEF NET PAARDJE OP PROEF. MAAR ALS U VIJF KEER „HELP!" NEBT GEROEPEN, BLIJFT NET VOORTAAN BIJ U... NÉNÉ! VOEDEREN IS ER NIET BIJ – DE NACHTMERRIE EET ENKEL NACHTSCHADEN. MAAR PAS OP VOOR MORGENDAUW! MORGENDAUW SCHAADT!
NU, LAAT IK HET MAAR EENS PROBEREN... OP PROEF DAN! NET LIJKT MIJ EEN AARDIG DIER.
MAAR HEER OLLIE...!
AHAA, DE KLEINE WITNAAR MAAKT ZICH ZORGEN OVER DE STAL VAN NET DIERTJE, HÉNÉNÉ! GEEN NOOD! NACHTMERRIES RAAK JE OVERAL KWIJT. ZET NAAR MAAR IN DE KELDER...
EN ZO BRACHT NEER BOMMEL DE NACHTMERRIE NAAR DE KELDER, TERWIJL TOM POES DE KOOPMAN UITLIET...
WACHT! U NEEFT NOG GEEN PRIJS GENOEMD...!
OVER DE PRIJS WORDEN WE NET WEL EENS – ACHTERAF! NÉNÉNÉ! SPINNEKOPPEN EN SNEKKEN OP UW PAD! GOEDENACHT!...
NOG EENMAAL KLONK DE KAKELENDE LACH VAN DE KOOPMAN DOOR DE NACHT. TEGELIJK STAK ER EEN RUKWIND OP, DIE DE RAMEN IN BOMMELSTEIN OPENSTOOTTE EN EEN GROTE KAARSENNOUDER OMGOOIDE.

DE WIND DOOR HET RAAM WAKKERDE HET VUUR ZO SNEL AAN, DAT AL GAUW OVERAL IN HET VERTREK VLAMMEN LEKTEN...
WE MOETEN NAAR HET DAK VLUCHTEN!
NEE! BLUSSEN! WE MOETEN WATER HALEN!
TOM POES RENDE NAAR DE KEUKEN, MAAR TOEN ZAG HIJ DAT HEER BOMMEL IN OVERSPANNEN TOESTAND DE TRAP OPHOLDE...
„BLIJF HIER! NIET NAAR BOVEN GAAN!" RIEP HIJ.
WE MOETEN WATER HEBBEN, HEER OLLIE! BLIJF TOCH KALM!
ALS U NAAR HET DAK GAAT, KUNT U STRAKS NIET MEER WEG! WE MOETEN HET VUUR BLUSSEN, ANDERS IS DE TERUGWEG HELEMAAL VERSPERD...!
W-WAT ZEG J-JE...??
TE-T-TERUGWEG VERSPERD...?! MAAR DAN M-MOETEN WE DIRECT NAAR B-BENEDEN! H-HOE KOM JE ERBIJ OM N-NAAR HET DAK TE VLUCHTEN?! JE M-MOET WEL ERG IN DE W-WAR ZIJN, TOM POES!
MAAR DE SCHRIK ZAT HEER BOMMEL ZO ERG IN DE BENEN, DAT TOM POES HEM PAS OP HET DAK KON INHALEN!

©1961 | Marten Toonder | Donald Duck
Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Cantaumentstraat 24, Berchem-Antwerpen Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daarvan uit te staan. —©1961 Walt Disney Productions.